

责任编辑：米克丽·阿布都热合曼

责任校对：阿布列孜·阿巴斯

封面设计：伊巴代提·亚森

技术编辑：买买提艾力·里提甫

封面设计：阿里甫·夏

阿凡提笑话的人生智慧

(3)

(维吾尔文)

艾克拜尔·吾拉木 整理

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路100号 邮编：830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷二厂印刷

850×1168毫米 32开本 3.25印张

2002年5月第1版 2006年1月第2次印刷

印数：5071—8070

ISBN7-5371-4032-4/C·107 定价：5.00元

如有印刷装订问题请直接同出版社调换

مەسئۇل مۇھەررىرى: مېھرىگۈل ئابدۇراخمان
مەسئۇل كوررېكتورلىرى: ئابلىز ئابباس
مۇقائىنى لايىھىلىگۈچى: ئىبادەت ياسىن
تېخنىكاكتورى: غالىب شاھ
مۇھەممەد ئەلى لىتىپ

نەسىرىدىن ئەپەندى لەتىپىلىرىدىن دۇردانىلەر (3)

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئەكبەر غۇلام

*

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 100 - قورۇ، پ: 830001)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

ئۆلچىمى: 850×1168م، 32 كەسىلم، باسما تاۋىقى: 3.25

2002 - يىل 5 - ئاي 1 - نەشرى

2006 - يىل 1 - ئاي 2 - بېسىلىشى

ISBN7-5371-4032-4/C·107

سانى: 5071-8070

باھاسى: 5.00 يۈەن

بېسىلىشتا، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتكە، تېگىشىپ بېرىمىز

مۇندەرىجە

- 1 ھېچنېمە
- 2 كىم كېيىللىك قىلالايدۇ
- 3 ئېگىز قەبرە
- 4 ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگىنىم يوق
- 5 دەلدۈش دېگەن ئۆزىڭىز
- 6 ئاغىنەنىڭ سانى
- 7 شەيتاننىڭ قىياپىتى
- 8 ئىسسىق شوريا ۋە سوغۇق شوريا
- 9 گال ئۈستىرا
- 10 بىتاقەت بولۇش
- 11 ئەپسۇن
- 12 موزايىنى ئەرەپچە نېمە دەيدۇ
- 13 ئۆزۈڭنىمۇ قوغلىۋەت
- 14 چىراغنىڭ پايدىسى
- 15 پۇلىڭىزنى ھازىر ئېلىۋېلىڭ
- 16 سەۋەبى ئىككى
- 17 تامدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتسۇن
- 18 ھەممىدىن بەك نېمىدىن قورقسەن؟
- 19 ئىلھام ۋە ھورۇن
- 20 مېنىڭ دادام كەمبەغەل ئىدى
- 21 چاشقان مۈشۈككە يولۇققانداك
- 22 چىۋىن بار
- 23 ئاغىنىسىنى تاشلىۋەتكەن ئادەم ياخشى ئادەم

- 24 ۋاقىتىنى ئالدىغا سۈرۈۋېتىپتۇ
- 25 قارا ساقال ۋە ئاق ساقال
- 26 بۇ يىل قۇرغاقچىلىق بولىدۇ
- 27 ئىشكىنى سولاش
- 28 راست بىلەن يالغان
- 29 مانا مۇشۇنداق چېقىلىپ كەتتى
- 30 غەيۋەت قىلماڭلار
- 31 ئۆلگەن ئادەم قانداقمۇ ئادەم قۇتقۇزالسۇن؟
- 32 قېرىلىقنىڭ ئالامىتى
- 33 مۇنارنى ھەرىدېۋېتىمەن
- 34 ئېشىكىمنىڭ قۇيرۇقى
- 35 ئېكىنچى ياكى ئېشەك
- 36 ئالتۇن ئۈزۈك
- 37 ئالمنىڭ يوغانلىقى
- 38 سازەندە
- 39 سىزنىڭمۇ ئېيتقانلىرىڭىز توغرا
- 40 سىزنىڭ ئورنىڭىزدا مەن بولسام
- 41 سۇدا تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋەت
- 42 ئۆزۈمىكىن دەپتىمەن!
- 43 ئېگەردىن چۈشمىدىم
- 44 تاپان ھەققى
- 45 ۋاپا قىلمىغان كەشە
- 46 قەيەردىن ئۆتۈشنى مەنمۇ بىلمەيمەن
- 47 نېمىشقا بىر جۈپ ئۆتۈك تىكىۋالمايسىز؟
- 48 چىغىر يول
- 49 كۆلدە سۇ بولمىغان بولسا تېخىمۇ ياخشى بولاتتى
- 50 مەنەسپكە لايىق ئۆي
- 51 خۇدايىم بۇيرۇسا

- 52 قالتس چاره
- 53 ئەخمەق بىلەن كالۋا
- 54 ئالدىنىش
- 55 باراۋەر بولۇش
- 56 بۆلۈشۈش
- 57 ئىشقىلىپ مەن بۇزمىدىم
- 58 ئىچىدە مەن بار تۇرسام!
- 59 ئەخمەق توخۇلار
- 60 خۇرجۇندا
- 61 سۈت توشۇيدىغان ئات
- 62 ئۈچىدىغان ئوخشايدۇ
- 63 زادى كىم ساتىدۇ
- 64 ئەسلىدىمۇ نىيىتىم بار ئىدى
- 65 ئاچقۇچ ئىزدەش
- 66 پەرىجىنى تېپىپ كەل
- ئېشەكنىڭ ئۈستىدە مەن بولغان بولسام قانداق
- 67 قىلاتتىم؟
- 68 ئەقىللىق بۆرە
- 69 قاراڭغۇدا ئوڭ بىلەن سولنى نەدىن بىلەي
- 70 ئۆزۈمنى يىتتۈرۈپ قويدۇم
- 71 مۈشۈكنى ئاداشتۇرۇش
- 72 چۆكۈرۈۋېتەي دەيمەن
- 73 ئالما كۆچتى
- 74 شۇ كېلىشكە راست بولسا
- 75 ئەپەندىنىڭ تۇرنىسى
- 76 مەسئۇلىيەت دائىرىسى
- 77 يامان بۇلاق
- 78 سىزمۇ ئۇيالماسىز

- 79 ئەپەندى ۋە ھاممال
- 80 ماڭا يازغان خەت ئەمەس
- 81 تېخى ئويلاشمىدىم
- 82 پېشكەللىك
- 83 ئىگەڭچىلىك ئەقلىڭ بولسا
- 84 بىر تۆگە زىيان تارتقۇچە
- 85 ياشلىقىمۇ چاغلىق ئىدى
- 86 ئاخىر بىر كۈن گۆرگە كېلىدۇ
- 87 گۆشىنى تۈزلىۋالىدۇ
- 88 ئۆز قولىغا بەردىم
- 89 ئەمدى چېلىغىنىڭنى كۆرەي
- 90 يەنە تۆت يىل مىنىستىر
- 91 ئوغرىدا گۇناھ يوقمۇ؟
- 92 بايغا قوي سويۇپ بېرىۋاتىمەن دەپ ئويلاپتىمەن
- 93 كەلكۈن
- 94 ئۆيۈمدىكى بوراندىن قېچىپ
- 95 ئەقىلگە ۋارىسلىق قىلىش

ھېچنېمە

ئەپەندى ناھايىتى بېخىل بىر ئادەم بىلەن سەپەرگە چى-
قىپتۇ. ئۇلار چۈشلۈكى ئەپەندى ئەكەلگەن نان بىلەن پىشۇ-
رۇلغان تۇخۇمنى يەپتۇ. كەچ بولغاندا، بېخىل ئادەم دەريا
بويىغا ئۆزى يالغۇز بېرىپ، ئەكەلگەن گۆشنى ئوغرىلىقچە
يەپتۇ.

ئەپەندى بۇنى بايقاپ قېلىپ:

— ئاداش، يەۋاتقىنىڭىز نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ھېچنېمە! — دەپتۇ بېخىل گۆشنى دەرھال كەينىگە
تىقىپ.

— ھېچنېمىڭىزنى چىقىرىڭ، — دەپتۇ ئەپەندى، —
ھېچنېمىڭىزنى بولسىمۇ تەڭ يەيلى!



كىم كېيىللىك قىلالايدۇ

ئۆزىنى بىلىملىك چاغلايدىغان بىر ئادەم، قېلىن كىتاب-
تىن بىرنى كۆتۈرۈۋېلىپ ئەتراپتىكى ئادەملەرگە:
— ئەگەر سىلەر مۇشۇ كىتابنى ئوقۇپ چىقساڭلار،
سىلەرنىڭ ماڭا ئوخشاش نۇرغۇن نەرسىلەرنى بىلىۋالدىغان-
لىقىڭلارغا كېيىللىك قىلىمەن، — دەپتۇ.
— خوش، سىزنىڭ بۇ كىتابنى ئوقۇپ چىققانلىقىڭىزغا
كىم كېيىللىك قىلالايدۇ؟ — دەپتۇ ئەپەندى.



ئېگىز قەبرە

بىر كۈنى، يېزىدىكى يۈزبېشى تۈگەپ قاپتۇ. ئەپەندى نامىزىغا قاتناشقىلى بېرىپتۇ ھەمدە ئىككى قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ: «خۇدايىم مەرھۇمنىڭ روھىنى ئېگىز قەبرىنىڭ ئىچىدە قىلغاي» دەپ دۇئا قىپتۇ.

— ھەي ئەپەندى، قانداق دۇئا بۇ! مەرھۇمنىڭ روھى جەننەتتە بولغاي دەپ دۇئا قىلىشىڭىز بولاتتى، — دەپتۇ بىرەي-لەن ئەپەندىگە.

— مەرھۇم ھايات چېغىدا، يۇقىرىغا يامىشىشقا ئامراق ئىدى، مەن ئۇنىڭ ئۆلگەندىن كېيىنمۇ يۇقىرىغا يامىشىپ، ياتقان يېرىدىن تۇرۇپ كېتىپ، جەننەتكە كىرەلمەي قالدى. سۇن دەپ ئەنسىرىدىم، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگىنىم يوق

بىر كۈنى، ئەپەندى كوچىدا ۋەز ئېيتىپتۇ. ئارقىدىن نۇرغۇن پاكىتنى كۆرسىتىپ، ناھىيە ھاكىمىنىڭ جىنايەتلىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىپتۇ.

— ئەپەندى، سىزنىڭ دەۋاتقىنىڭىز قايسى ھاكىم، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ باقسىڭىز بولامدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئەپەندىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاۋاتقان ھاكىم چىرايى تاتارغان ھالدا.

— قايسى ھاكىم ئىكەنلىكىنى ئانچە ئېنىق بىلمەيمەن، ئۆز كۆزۈم بىلەنمۇ كۆرگىنىم يوق، مەن پەقەت خەقلەرنىڭ ئاغزىدىنلا ئاڭلىغان، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



دەلدۈش دېگەن ئۆزىڭىز

ئەپەندى گۈللۈكتە مەدھىيە شېئىرى يادلاپتۇ:
— سۆيۈملۈك مەشۇقۇم، مېنىڭ يۈرىكىمدە پەقەت
سەنلا بار، مېنىڭ كۆزۈمگە پەقەت سەنلا كۆرۈنسەن!
چاقچاقچى بىر ئادەم بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:
— ئەگەر ھازىر كۆز ئالدىڭىزدا بىر دەلدۈش پەيدا
بولسا، ئۇ چاغدا قانداق قىلىسىز؟— دەپتۇ.
ئەپەندى ئازراقمۇ ئىككىلەنمەستىن جاۋاب بېرىپتۇ:
— ئۇ دەلدۈش ... ئۆزىڭىزغۇ دەيمەن!



ئاغىنەمنىڭ سانى

ئەپەندى قازى بولغانىڭياقى، ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىدىغان
ئادەمنىڭ ئايىغى ئۇزۇلمەي. ئۆينىڭ بوسۇغىسىمۇ ئۇپراپ
كېتىپتۇ.

بۇنى كۆرگەن بىر قوشنىسى ئەپەندىگە:
— ۋاي - ۋۇي ئەپەندى، ئاغىنىلىرىڭىز شۇنچىمۇ كۆپ
بولامدىغان، كېلىۋاتقان ئادەمنىڭ سانى يوققۇ دەي-
مەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— قانچىلىك ئاغىنەمنىڭ بارلىقىنى ھازىر ئۆزۈممۇ
بىلمەيمەن، — دەپتۇ ئەپەندى، — ئاغىنەمنىڭ سانىنى مەن
قازىلىقتىن چۈشكەندە سوراڭ.



شەيتاننىڭ قىياپىتى

بىر كۈنى، بىر ھىلىگەر دەللال ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، ئاڭلىسام سىزنى شەيتان بىلەن بېرىش -
كېلىش قىلدۇ دەيدۇ، شەيتاننىڭ قىياپىتى زادى قانداق؟
— شەيتاننىڭ قىياپىتىنى مەندىن سورىغۇچە، كەچتە
ئەينەككە قارىسىڭىزلا بىلىسىز، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئىسسىق شورپا ۋە سوغۇق شورپا

بىرىنىڭ كۈرد تىلى ئۆگەنمەكچى بولغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىكەن، قىزغىنلىق بىلەن ئۇنىڭغا مۇئەللىم بولماقچى بولۇپتۇ. ئەمەلىيەتتە، ئەپەندىنىڭ كۈرد تىلى ئاساسى پەقەت بىرقانچە سۆزلەر بىلەنلا چەكلىنىدىكەن.

— مۇئەللىم، كۈرد تىلىدا «ئىسسىق شورپا» دېگەننى نېمە دەيدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ھېلىقى ئادەم.

— كۈرد تىلىدا «سۇجاق ئاش» دەيدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

— ئۇنداقتا «سوغۇق شورپا» نى نېمە دەيدۇ؟

ئەپەندى سۆزنى دەماللىققا ئويلاپ تاپالماي:

— سىز بۇ سۆزنى ئۆگەنمىسىڭىزمۇ بولىدۇ، چۈنكى كۈردلار ئەزەلدىن سوغۇق شورپا ئىچمەيدۇ، — دەپتۇ.



گال ئۇستىرا

ئەپەندىنىڭ بىر ئاغىنىسى:

— ئەپەندى، چېچىڭىز بەك ئۆسۈپ كېتىپتۇ، قېنى
ئولتۇرۇڭ، ئېلىپ قوياي، — دەپتۇ.

ئەپەندى ماقۇل بوپتۇ. ئاغىنىسى بىر گال ئۇستىرا
بىلەن ئەپەندىنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئەپەندى
ئاغرىققا ئاران چىداپ، كۆزىنى يۇمۇپ جىم ئولتۇرۇپتۇ.
— ئەپەندى، خۇشېقىپ كېتىپ ئۇخلاپ قېلىۋاتامسىز
نېمە؟ — دەپ سورايتۇ ئاغىنىسى ئەپەندىدىن.

— شۇنداق، تېخى چۈشمۇ كۆرۈۋاتىمەن. چۈشۈمدە بىر
ئىت ھەدەپ بېشىمنى غاجاۋاتقۇدەك، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.



بتاقەت بولۇش

ئەپەندى ئېشىكىنى يىتتۈرۈپ قويۇپتۇ. كۆچىلىك ئۇنىڭغا ياردەملىشىپ ھەممە ياقىلارنى ئىزدەپ چىقىپتۇ. بىراق ئەپەندى بولسا ئانچە بتاقەت بولماپتۇ.

— ئەپەندى، ئېشىكىڭىز يىتۈپ كەتسىمۇ بتاقەت بولمايسىزغۇ؟ — دەپ سورايتۇ بىرەيلەن.

ئەپەندى قولى بىلەن يىراقتىكى تاغنى كۆرسىتىپ: — ئاۋۇ تاغنى كۆردىڭىزمۇ؟ ئادەملەر تېخى ئۇ يەرگە بېرىپ ئىزدىمىدى، ئەگەر ئۇلار ئۇ يەردىنمۇ تاپالمىسا، ئەنە شۇ چاغدا بتاقەت بولساممۇ ئۆلگۈرىمەن، — دەپتۇ.



ئەپسۇن

ئەپەندى موزدۇزلۇق قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە، شە-
ھەردىكى بىر داخان كېلىپ:

— ئەپەندى، مەسەمنىڭ ئۇچى يىرتىلىپ كەتتى، ماڭا
ھازىرلا ياماپ بېرىڭ، — دەپتۇ.

— موللام، مېنىڭ ھازىر ۋاقتىم يوق، ئەتىلىك-
كە كېلىڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.

— بولمايدۇ، ماڭا ھازىرلا ياماپ بېرىسىز، بولمىسا
مەن ئەپسۇن ئوقۇپ، سىزنى ئىشىكتىن چىقالماس
قىلىپ قويىمەن، — دەپتۇ داخان ھەيۋە قىلىپ.

— ئەگەر سىزنىڭ ئەپسۇنىڭىز شۇنداق سېھىرلىك بول-
سا، مەسىڭىزغىلا ئەپسۇن ئوقۇپ، ئۇنى ئەمدى يىرتىلمايدى-
غان قىلىۋېلىڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.

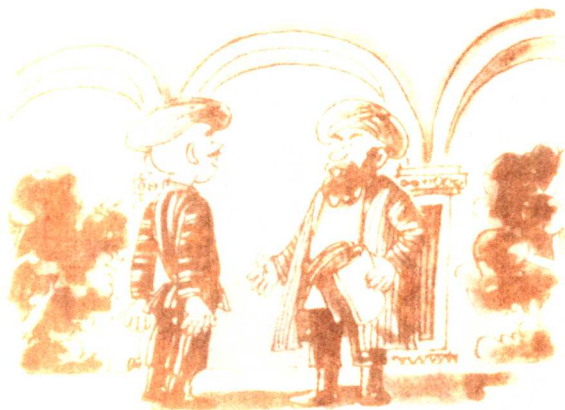


موزايىنى ئەرەبچە نېمە دەيدۇ

ئەپەندى مەدرىسىدە ئەرەبچە ئۆگىنىۋاتقان چاغلىرىدا
ئاخۇنۇم ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، موزايىنى ئەرەبچە نېمە دەيدۇ؟
ئەپەندىنىڭ ئېسىگە دەرھال ئەرەب تىلىدىكى موزاي دې-
گەن سۆز كەلمەي، بۇقا دېگەن سۆز كەپتۇ. ئۇ بىر ئاز
ئويلىنىۋېلىپ:

— ئەرەبلەر ئىنتايىن سەۋرچان كېلىدۇ، ئۇلار چوقۇم
موزاي بۇقا بولغۇچە سەۋرچانلىق بىلەن كۈتىدۇ، موزاي بۇقا
بولغاندىن كېيىن، بۇقىنى «بەكەر» دەپ چاقىرىدۇ، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ.



ئۆزۈڭنىمۇ قوغلىۋەت

دائىم ئەپەندىنىڭ كەينىگە كىرىۋېلىپ ئۇنى - بۇنى
سوراپ ئارام بىرمەيدىغان بىر ئادەم، بىر توپ بالىنىڭ ئەپەندى-
دىنىڭ كەينىگە كىرىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ:
— ئەپەندى، بۇ شۇمتەكلەرنىڭ ھەممىسىنى قوغ-
لىۋېتەيمۇ؟ — دەپتۇ.

— ئەجەب ياخشى گەپ قىلدىڭ، بۇ بالىلارنى قوغلىۋەت-
كەندىن كېيىن ئۆزۈڭنىمۇ قوغلىۋەت! — دەپتۇ ئەپەندى
شۇ ئان.



چىراغنىڭ پايدىسى

كۆزى ئانچە ياخشى كۆرمەيدىغان ئەپەندى بىر چايخانىدا ھەدەپ پو ئېتىپتۇ:

— بەش بارماقنى ئىلغا قىلغىلى بولمايدىغان قاراڭغۇ.

دا، ھەرقانداق نەرسىنى ئويۇچۇق كۆرەلەيمەن.

— ئۇنداق بولسا، نېمە ئۈچۈن دائىم كەچلىرى يول

يۈرگەندە چىراغ كۆتۈرۈۋالسىز؟ — دەپ سوراپتۇ ئەتراپىدا ئولتۇرغانلار كۈلۈشۈپ.

— ئەي، ئۇ دېگەن كۆزى ياخشى كۆرمەيدىغانلارنىڭ

ماڭا سوقۇلۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ كۆتۈرۈۋالغان چىراغ، — دەپتۇ ئەپەندى.



پۇلىڭىزنى ھازىر ئېلىۋېلىڭ

ئىككى ئادەم پۇل جېدىلى قىلىشىپ كۈچىدا سوقۇشۇپ قاپتۇ.

— پۇلۇڭىنى بەرمەيمەنغۇ، قېنى مېنى نېمە قىلا-لايتتىڭ؟ — دەپتۇ بىرى.

— بەرمىسەڭ بەرمە، سەن بىلەن قىيامەتتە ھېسابلىشىدەن، شۇ چاغدا بەرمىگىنىڭنى بىر كۆرەي، — دەپتۇ يەنە بىرى.

دەل شۇ چاغدا، ئەپەندى كېلىپ قاپتۇ — دە، ئالارمەدەگە:

— بۇرادەر، سىز ئۇنىڭغا بىر — ئىككى ئېغىز ياخشى گەپ قىلىپ پۇلىڭىزنى ئېلىۋالغىنىڭىز ياخشى، قىيامەتكە بارغاندا ئېلىۋالغىنىڭىز بىلەنمۇ خەجلەيدىغان يەر تاپالماي-سىز! — دەپتۇ.



سەۋەبى ئىككى

ئەپەندى پادىشاھغا مەسلىھەتچى بولۇپ يۈرگەن كۈنلىرىدە، پادىشاھ ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— سىزنىڭچە كىمنى ھاكىم قىلىپ تەيىنلىسەك مۇۋاپىق بولار؟

ئەپەندى ھېچ ئىككىلەنمەستىن:
— پالانچىنى تەيىنلىسەك مۇۋاپىق بولىدۇ! ئەگەر ئۇ بارسا، چوقۇم خەلق ئۈچۈن باش قاتۇرىدۇ، — دەپتۇ.
— ئېيتقىنىڭىز توغرا، لېكىن، ئۇ سىزنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنىڭىز تىغۇ؟ سىز نېمە ئۈچۈن ئۇنى كۆرسىتىپ قالدىڭىز؟ — دەپ سورايتۇ پادىشاھ ئەجەبلىنىپ.
— ئالىلىرى، بۇنىڭ سەۋەبى ئىككى، بىرى، سىز مەندىن كىم مۇۋاپىق دەپ سورىدىڭىز، كىم بىلەن يېقىن ئۆتسىز دەپ سورىمىدىڭىز. ئىككىنچىسى، ئۇ بۇ يەردىن كېتىپ، مەندىن يىراقراق تۇرسا، مەن ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشى ئەمەسمۇ؟ — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



تامدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتسۇن

بىر يىلنىسى، قۇرغاقچىلىق بولۇپ، ئۇزۇنغىچە يامغۇر ياغماپتۇ. يېزىدىكى ئادەملەر يامغۇر تىلەپ نەزىر - چىراغ ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ئىئانە توپلىماقچى بولۇشۇپتۇ. ئىئانە توپلىغۇچى ئەپەندىنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇنىڭدىن ئىئانە تەلەپ قىلسا، ئەپەندى بىر تىيىنمۇ بەرمەپتۇ. ئىئانە توپلىغۇچى ئەپەندىگە:

— ئەپەندى، ئەگەر يامغۇر ياغسا، قۇرۇپ قاغجىراپ كەتكەن بېغىڭىزغىمۇ ياخشى ئەمەسمۇ! — دەپتۇ.
— بولدى يامغۇر ياغقاندا، يامغۇرنىڭ بولۇتى بىزنىڭ ئۆيىنىڭ تېمىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتسۇن، — دەپتۇ ئەپەندى.



ھەممىدىن بەك نېمىدىن قورقسىن؟

بىر كۈنى، ئەپەندىنىڭ ئۆيىدە ئاش پىشپى، يەنى يەيلى دەپ تۇرۇشغا، مەھەللىدىكى كىمنىڭ مۇرسىدىن تۈتۈن چىقسا، شۇنىڭ ئۆيىگە يۈگۈرىدىغان بىر ئادەم كىرىپ كەپتۇ.

ئەپەندىنىڭ دادىسىنىڭ بۇنىڭغا گەرچە قورسقى كۆپكەن بولسىمۇ، ئەدەپ يۈزىسىدىن ئۇ ئادەمنىڭ ئالدىغا تاماق قو- يۇپ، مېھمان قىپتۇ.

قىچقارمىغان مېھمان يەپ - ئىچىپ راسا تويغاندىن كېيىن، دادىسىنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىۋالغان گۆدەك ئەپەندى تويۇقسىز دادىسىدىن سوراپتۇ:

— دادا، سەن ھەممىدىن بەك قانداق تاماقنى ياخشى كۆرسەن؟

— بالام، مەن ھەممىدىن بەك خەقنىڭ ئۆيىدىكى تاماقنى ياخشى كۆرىمەن! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ دادىسى.

— دادا، سەن نېمىدەن بەك قورقۇدەن؟ — دەپ سوراپتۇ گۆدەك ئەپەندى يەنە.

— بالام، مەن تاماق يەۋاتقاندا مېھمان كېلىشىدىن بەك قورقىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندىنىڭ دادىسى.



ئىلھام ۋە ھۇرۇن

بىر يىگىت يۇمۇر سۆزلەشنى ياخشى كۆرىدىكەن، بىراق زادىلا قاملاشتۇرالمىدىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ يۇمۇرىستىك تۇيغۇ-سىنىڭ كەملىكىدىن ئۆكۈنىدىكەن.

بىر كۈنى، ئۇ كوچىدا كېتىۋېتىپ، ئەپەندىگە ئۇچ-راپ قاپتۇ - دە، خۇشال ھالدا يۈگۈرگىنىچە بېرىپ ئەپەندىدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، ئاڭلىشىمچە، سىزنى ئىلھامغا بەك باي دەيدۇ، مەن نېمىشقا ھەرقانچە قىلىپمۇ ئىلھامغا ئېرىشەلمەيمەن؟

— شۇنداقمۇ؟ بەلكىم ئىلھامنىڭ ھۇرۇن بىلەن ئاغىنە بولغۇسى كەلمىگەندۇر! — دەپتۇ ئەپەندى.



مېنىڭ دادام كەمبەغەل ئىدى

بىر يىلى، ئەپەندى راۋۇرۇس پۇل تېپىپتۇ، لېكىن بۇ يەنىلا ئۆزىنىڭ قەدىناس ئېشىكىگە مىنىپ يۈرۈپتۇ. بىر باي ئۇنىڭدىن:

— ئەپەندى، سىز ھازىر باي بولدىڭىز، يەنە نېمىشقا بۇ قېرى ئېشىكىڭىزنى مىنىپ يۈرىسىز؟ بالىڭىز جېنىدا ئېسىل ئاتقا مىنىپ يۈرىدۇ؟ — دەپتۇ.
— راست دەيسىز، چۈنكى ئۇنىڭ دادىسى باي — دە، مېنىڭ دادام كەمبەغەل ئىدى، — دەپتۇ ئەپەندى.



چاشقان مۈشۈككە يولۇققاندەك

نەلىلىرى ئەپەندىدىن سوراپتۇ:
 نەلىلىرى — ئەپەندى، سىزنىڭ كەمبەغەل تۇغقىنىڭىز بارمۇ؟
 بىرىلىرى — ئەلۋەتتە بار — دە، بىراق مېنىڭ ئۇلارنى كۆرگۈم
 كەلمەيدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.
 نەلىلىرى — ئەپەندى، سىزنىڭ باي تۇغقانلىرىڭىزمۇ بارمۇ؟
 بىرىلىرى — ئەلۋەتتە بار — دە، بىراق ئۇلار مېنى كۆرگەندە
 خۇددى چاشقان مۈشۈككە يولۇققاندەك، يىراقتىنلا ئۆزىنى
 قاچۇرىدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.



چۈن بار

ئەپەندىنىڭ تام قوشنىسى پىخسىقلىقتا داڭق چقارغان بولۇپ، تاماق يېگەندىمۇ تاماقنىڭ پۇرىقى چىقىپ كەتمەسۇن دەپ، ئىشىكنى مەھكەم تاقىۋالدىكەن.

بىركۈنى، قوشنىسىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىدىغان بىر ئا-غىنىسى ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، ئۇلار ئۆزىنىڭ ئۆيىدىكىلىرىدىن باشقا، ھېچكىم بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ تاماق يەپ باقمىغانغۇ دەي-مەن!

— ياق، يەنە بىرى بار، — دەپتۇ ئەپەندى.

— كىم؟ — دەپ سورايتۇ ئاغىنىسى ھەيران بولۇپ.

— چۈن! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



ئاغىنىسىنى تاشلىۋەتكەن ئادەم ياخشى ئادەم ئەمەس

ئەپەندى بىر ئاغىنىسى بىلەن ئورمانلىققا ئوينىغىلى
بېرىپتۇ. ئويۇقسىز بىر تۈپ قارىغايىنىڭ كەينىدىن بىر ئې-
يىق ئېتىلىپ چىقىپتۇ.

ئەپەندىنىڭ ئاغىنىسى قورققىنىدىن يۈگۈرگىنىچە بىر
تۈپ قارىغايىنىڭ بېشىغا چىقىپ مۆكۈنۈۋاپتۇ. ئەپەندى دەر-
ھال ئېيىقنىڭ ئۆلۈك ئادەمنى يېمەيدىغانلىقىنى ئېسىگە ئې-
لىپ، يەردە ئۆلۈكتەك يېتىۋاپتۇ، ئازراقمۇ تىنىقىنى چى-
قارماپتۇ. ئېيىق ئىغاڭشىپ كېلىپ، ئەپەندىنىڭ بەدىنى
بىلەن يۈزىنى پۇراپ قويۇپلا كېتىپ قاپتۇ.

ئېيىق كەتكەندىن كېيىن، ئاغىنىسى قارىغاي ئۈستى-
دىن سەكرەپ چۈشۈپ ئەپەندى-
دىن سورايتۇ:

— ھەي، بايام ئېيىق
قۇلىقىڭغا نېمە دېدى؟

تېخىچە يۈرىكى ئورنىد-
غا چۈشمىگەن ئەپەندى،
چوڭقۇر بىر تىنىپ:

— ئېيىق ماڭا خەتەر-

گە يولۇققاندا ئاغىنىسىنى
تاشلاپ كەتكەن ئادەم ياخشى
ئادەم ئەمەس دېدى، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ.



ۋاقتنى ئالدىغا سۈرۈۋېتىپتۇ

مەھەللىدىكى بىرنەچچەيلەن ئەپەندىنى ئۆلدى دەپ قەشە تەن گەپ تارقىتىپتۇ. ئەپەندىنىڭ ئاغىنىلىرى يۈگۈرۈشۈپ يېتىپ كەلسە، ئەپەندى بىر ئويدان ئۆيىدە تاماق يەپ ئولتۇر-غۈدەك، ئەپەندىنىڭ ئاغىنىلىرى داڭ قېتىپ تۇرۇپ قاپتۇ - دە، ئىغۋا تارقاتقانلارنى تىلاپ كېتىپتۇ. ئەپەندى قاقاقلاپ كۈلۈپ:

— ئۇلارنىڭ مېنى ئۆلۈپ كېتىپتۇ دېگىنى ئىنتايىن توغرا، پەقەت ۋاقتنى ئالدىغا سۈرۈۋېتىپتۇ شۇ، — دەپتۇ.



قارا ساقال ۋە ئاق ساقال

بىر كۈنى ئەپەندىنىڭ ساتىراشخانىسىغا بىر باي كىرىپ، ئەپەندىنى ئوسال قىلىش ئۈچۈن:
— ئەپەندى، سىز مېنىڭ ساقىلىمنىڭ ئېقىنى ئىلغاپ چۈشۈرۈۋېتىڭ! — دەپتۇ.

— بولىدۇ، قېنى ئولتۇرۇڭ! — ئەپەندى باينى ئولتۇرغۇزۇپ، شارت - شۇرتلا باينىڭ ساقىلىنى پاك - پاكىز چۈشۈرۈۋېتىپتۇ - دە، باينىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ قويۇپتۇ، ئارقىدىن:

— باي غوجام، مەن بەك ئالدىراش، ئۆزىڭىز ئالدىردى - ماي ئولتۇرۇپ، قارا ساقاللىرىڭىزنىڭ ئارىسىدىن ئاق ساقاللىرىڭىزنى تېرىۋېلىڭ! — دەپتۇ.



بۇ يىل قۇرغاقچىلىق بولسۇ

ئەپەندى بىر ئېغىز ئۆيىنى ئىجارىگە بەرمەكچى بولپتۇ
ئىجارىگە ئالماقچى بولغان ئادەم، ئۆيىنىڭ تامللىرىدىكى يامغۇر
ئۆتۈپ كەتكەن ئىزلارنى كۆرۈپ:

— ئەپەندى، ئۆيىڭىزنىڭ تورۇسىدىن يامغۇر ئۆتۈپ
كېتىدىكەن، مەن ئىجارىگە ئالمايمەن، — دەپتۇ.
— خاتىرجەم بولۇڭ، بۇ يىل قۇرغاقچىلىق بولسۇ،
ھەرگىز يامغۇر ياغمايدۇ! — دەپتۇ ئەپەندى.



ئىشكىنى سولاش

ئەپەندىنىڭ ھويلىسى ئۈچ تېمى بار ھويلا بولۇپ، بىر تەرىپى ئوچۇق تۇرىدىكەن. بىر كۈنى ئۇ سىرتقا چىقماقچى بولۇپ دەرۋازىسىغا قۇلۇپ سايىتۇ، بۇنى كۆرگەن ئاغىنىسى ھەيران بولۇپ ئەپەندىدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، ھويلىڭىزنىڭ بىر تېمى يوق تۇرسا، دەرۋازىڭىزغا بۇنداق يوغان قۇلۇپ سالغىنىڭىزنىڭ نېمە پايدىسى؟

— دەرۋازىدا قۇلۇپ بارلىقىنى كۆرگەنلەر بىر قاراپلا مېنىڭ ئۆيىدە يوقلۇقۇمنى بىلىپ ھويلىغا كىرمەيدۇ — دە، — دەپتۇ ئەپەندى.

بۇنى ئاڭلىغان ئاغىنىسى قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپ:

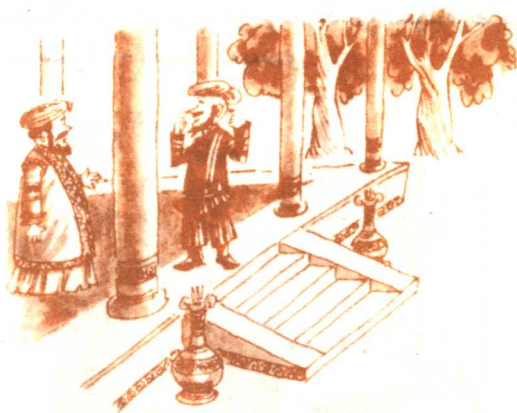
— ئەگەر ئوغرى كىرسىچۇ؟ — دەپتۇ.

— شاپىلاق تەك قۇلۇپ ئوغرىنىڭ مۇشتۇمدەك يۈرىكىنى قۇلۇپلىيالماسمۇ! — دەپتۇ ئەپەندى.



راست بىلەن يالغان

بىر كۈنى، پادىشاھ ئەپەندىدىن سوراپتۇ:
— ئەپەندى، راست بىلەن يالغاننىڭ پەرقى نېمە؟
— ئۇلارنىڭ پەرقى، خۇددى قۇلاق بىلەن كۆز-
دەك، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.
پادىشاھ ئەپەندىنىڭ گېپىنى چۈشەنمەي:
— بۇنى قانداق بىلگىلى بولىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئالىيلىرى، ئۆزلىرىگە مۇنداق چۈشەندۈرەي، كۆز
بىلەن كۆرگەن نەرسە راست بولىدۇ، قۇلاق بىلەن ئاڭلىغان
نەرسە يالغان بولىدۇ! ئەمدىغۇ چۈشەنگەنلا، — دەپتۇ ئەپەندى.



مانا مۇشۇنداق چېقىلىپ كەتتى

بىر كۈنى، بەگكە ياللىنىپ ئىشلەۋاتقان ئەپەندى ئاۋاي-
لىماي بىر چىنىنى چېقۇۋېتىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان بەگ ئەپەندى-
نى قاتتىق تىللاپ:

— ئەپەندى، سەن چىنىنى قانداق چېقۇۋەتتىڭ؟ — دەپ
سورايتۇ.

ئەپەندى قورقۇپ كەتكەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ، شرە
ئۈستىدىكى چىنىنى بىلىكى بىلەن بىرلا ئىتتىرىپ يەرگە
چۈشۈرۈپ چېقۇۋېتىپتۇ ھەمدە:
— بەگ غوجام، مانا مۇشۇنداق چېقىلىپ كەتتى! —
دەپتۇ.

بەگ تامدەك تاتىرىپ گەپمۇ قىلالماي قاپتۇ.



غەيۋەت قىلماڭلار

ئۇچىغا چىققان قۇۋ، مەككەر، قىلمىغان ئەسكىلىكلەر
رى قالمىغان بىر باي بار ئىكەن. خەقلەر ھەمىشە ئۇنىڭ
كەينىدىن غەيۋەت قىلىپ تىللايدىكەن.

بىر كۈنى، باي ئەپەندىنى ئۆيىگە چاقىرتىپ كېلىپ،
پولۇ، كاۋاپلار بىلەن راۋۇرۇس مېھمان قىلغاندىن كېيىن:
— ئەپەندى، سىز بولسىڭىز مەھەللىمىزدە ئابىرۇيىڭىز
بار ئادەم، ھەممە ئادەم گېپىڭىزنى ئاڭلايدۇ، سىز ئوتتۇرىغا
چىقىپ، مەھەللىدىكىلەرگە نەسىھەت قىلىسىڭىز، ئۇلار مې-
نىڭ كەينىمىدىن غەيۋەت قىلمىسا، مېنى يامان گەپلەر بىلەن
تىللىمىسا! — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— بولىدۇ، بولىدۇ! — ئەپەندى گېپىنى تۈگىتىپلا
باينى باشلاپ مەھەللىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ ۋارقىراپ-
تۇ، — سۆيۈملۈك قەبرىنداشلىرىم، بۇ ئۇچىغا چىققان قۇۋ،
مەككەر، قىلىم.

خان ئەسكىلىكى
قالمىغان باي.
بۇ ئىشنى بۇنىڭ-
دىن كېيىن غەي-
ۋەت - شىكايەت
قىلماڭلار ھەم
ئۇنى تىللىماڭ-
لار.



ئۆلگەن ئادەم قانداقمۇ ئادەم قۇتقۇزالسۇن؟

بىر كۈنى، ئەپەندى بىر بەگ بىلەن بىر زىياپەتكە قاتتىن-
شىپتۇ. بەگ ئەپەندىنى ھېلى ئۇ ئىشقا، ھېلى بۇ ئىشقا
بۇيرۇپ، تاماق يېگىلى قويماپتۇ. زىياپەت ئاخىرلاشقاندىن
كېيىن ئەپەندى بايغا:

— بەگ غوجام، مەن سىلى ئۈچۈن خىزمەت قىلىمەن
دەپ، ئاچ قالدىم، — دەپتۇ.

— مېنىڭ قورسىقىم تويىسا، سېنىڭ قورسىقىڭ تويغاندا-
غا ئوخشاش، تېز ماڭ! — بەگ ئالدىغا قاراپ مېڭىپتۇ.
ئۇلار بىر كۆۋرۈكتىن ئۆتكەندە، بەگ پولاتۇڭىدە سۇغا
چۈشۈپ كېتىپتۇ. شىددەتلىك سۇ بەگنى ئېقىتىپ كېتىپ-
تۇ. قورقۇپ جان - پېنى چىقىپ كەتكەن باي ۋارقىراپتۇ:
— ۋاي مېنى قۇتقۇزۇۋال! ئەپەندى، تېز مېنى قۇتقۇ-
زۇۋال!

— بەگ غوجام، سىلى ئۆلسىلە مەن ئۆلگەنگە ئوخ-
شاش، ئۆلگەن ئادەم قانداقمۇ ئادەم قۇتقۇزالسۇن؟ — دەپتۇ
ئەپەندى.



قېرىلىقنىڭ ئالامىتى

قېرىپ ھالىدىن كەتكەن بىر باي ئەپەندىگە كېسەل كۆر-
سەتكىلى كېلىپ دەپتۇ:

— ئەپەندى، مەن قوپسام، ئولتۇرالمىمەن، ئولتۇر-
سام، ھاسا بولمىسا قوپالمىمەن.

— بۇ قېرىغانلىقىڭىزنىڭ ئالامىتى، — دەپتۇ ئەپەندى.

— پۈت - قولۇم تارتىشىپ، پۈتۈن بەدىنىم زىڭىلداپ

ئاغرىيدۇ، — دەپتۇ باي.

— بۇمۇ قېرىغانلىقىڭىزدىن.

— مەن قانداقلا تاماق يېسەم، سىڭمەيدۇ. قۇلىقىمۇ

ئاڭلىمايدۇ، كۆزۈمۇ تورلىشىدۇ، — دەپتۇ باي يەنە.

— بۇنىڭ ھەممىسى قېرىغانلىقىڭىزنىڭ ئالامىتى.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان باينىڭ ئوغىسى قايناپ چىچاڭ-

شىپ كېتىپتۇ:

— ئەپەندى، سەن خۇنپەرنىڭ باشقا گېپىڭ يوقمۇ؟

— سىزنىڭ بۇنچىۋالا قايناپ كېتىشىڭىزمۇ قېرىغانلىق-

قىڭىزنىڭ ئالامىتى، — دەپتۇ ئەپەندى تېرىكمەستىن.



مۇنارنى ھەرىدىۋېتىمەن

بىر توپ كەپسىز بالىلار نېرۋىسى ئاجىز بىر ئادەمنىڭ كەينىگە كىرىۋاپتۇ. ئۇ ئادەم بىر بالىنى كاپ قىلىپلا تۇتۇۋې-
لىپ، ئەزان توۋلايدىغان ئېگىز بىر مۇنارنىڭ ئۈستىگە ئا-
چىقىپتۇ - دە، ۋارقىراپ تۇرۇپ:

— ئەگەر سىلەر يەنە كەينىمگە كىرىۋالىدىغان بول-
ساڭلار، مەن بۇنى يەرگە تاشلىۋېتىمەن! — دەپتۇ.
— ئۇنداق قىلما، چاققان قايتىپ چۈش! — دەپتۇ
خەقلەر مۇنارنىڭ تۈۋىگە ئولچىلىپ.

بىراق ئۇ ئادەم قەتئىي چۈشمەپتۇ.
ئەپەندى شۇ ھامان، يوغان بىر ھەرە تېپىپ كەپتۇ -
دە:

— ئەگەر بالىنى ئا-
مان - ئېسەن ئەچۈشمە-
سەڭ، بۇ مۇنارنى ھە-
رىدىۋېتىمەن! — دەپ
ۋارقىراپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان
ھېلىقى ئادەم ئالمان -
تالمان بالىنى ئېلىپ
قايتىپ چۈشۈپتۇ.



ئېشكىمنىڭ قۇيرۇقى

ئۆزىنى ئىنتايىن سىرلىق كۆرسىتىدىغان بىر ئادەم ئۆپەندىنى ئىزدەپ كېلىپ:

— ئۆپەندى، سىز ئەخمىقانه ئىشلارنى قىلغىنىڭىزدىن نومۇس قىلمايسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— سىزنىڭ گېپىڭىزچە مەن بىر ئەخمىق ئادەم ئىكەنمەن، ئۇنداقتا سىز قانداق ئادەم؟ — دەپ سوراپتۇ ئۆپەندى.

— مەن بولسام بىر سىرلىق ئادەم، كەچلىرى سىرلىق ئاسمانغا چىقىپ ئاجايىپ — غارايىپ نەرسىلەرنى كۆرىتىمەن، — دەپتۇ ئۇ كۆرەڭلىگەن ھالدا.

— ئۇنداقتا سىز ئاسمانغا چىققۇزاتقان چېغىڭىزدا، يۈزدە — ئۆزىگە يۇمشاق بىر نەرسە ئۇرۇلامدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئۆپەندى.

— شۇنداققۇ دەيمەن، — دەپتۇ سىرلىق ئادەم گاڭگىدەپ.

— ھەببەللى! ئۇ دەل مېنىڭ ئېشكىمنىڭ قۇيرۇقى، — دەپتۇ ئۆپەندى.



ئېكسچى ياكى ئېشەك

ئەپەندى ئېشەك سېتىۋالغىلى ئېشەك بازىرىغا بېرىپتۇ .
ئېشەك بازىرىدا ئادەم مىخ - مىخ بولۇپ ، ئۇلارنىڭ كۆپ
قىسمى يېزىلاردىن ئېشەك ساتقىلى كەلگەن ئېكىنچى ئىكەن .
كائىت كىيىنگەن بىر ئادەم بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ :
— بۇ يەردىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئېكىنچى ياكى ئېشەك
ئىكەن ، — دەپتۇ .

ئەپەندى بۇ گەپنى ئاڭلاپ، يۈگۈرۈپ كېلىپ ئۇ ئادەم-
دىن:

— تەقسىر، ئۆزلىرىمۇ ئېكىنچى قېرىنداشىمىز
ئىكەنلا - دە؟ - دەپ سوراپتۇ.

— ياق، مەن قانداقسىغا ئېكىنچى بولاي! — دەپتۇ
ھېلىقى ئادەم ئاچچىقلىنىپ.

— ئۇنداق بولسا ئۆزلىرى دېگەندەك، دېشەك
ئىكەنلا! — دەپتۇ ئەپەندى.



ئالتۇن ئۈزۈك

ئەپەندى خوتۇنىدىن بەك قورقىدىكەن. بىر كۈنى ئۇ
كوچىدا بىر توپ ئادەملەر بىلەن پاراڭلىشىپ تۇرغاندا، ئارىسىدا
بىرەرەيلەن ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، خوتۇنىڭىزدىن قورقامسىز؟ — دەپ سو-
راپ قاپتۇ.

— ئوغۇل بالا دېگەنمۇ خوتۇنىدىن قورقامدۇ؟ مەن بىر-
نى بىر دېسەم، ئۇ ھەرگىزمۇ ئىككى دېيەلمەيدۇ، مەن ئۇنى
چىنە ئال دېسەم، ئۇ ھەرگىزمۇ تەخسە ئالالمايدۇ، — دەپتۇ
ئەپەندى.

دەل شۇ چاغدا، ئەپەندىنىڭ خوتۇنى نەدىندۇر پەيدا
بولۇپ قاپتۇ ھەمدە ئاستا كېلىپ ئەپەندىنىڭ كەينىدە تۇرۇپ-
تۇ.

— ئەپەندى، كەينىڭىزگە قاراڭ، — دەپتۇ بىرەيلەن.
ئەپەندى كەينىگە ئۆرۈلۈپ قاراپ دەرھال گېپىنى ئۆز-
گەرتىپلا:

— خوتۇن، مەن ئۇلارغا سېنى بەك ياخشى كۆرىدىغان-
لىقىمنى، يەنە تې-

خى ساڭا بىر ئال-
تۇن ئۈزۈك ئې-
لىپ بەرمەكچى بو-
لۇۋاتقانلىقىمنى
دەپ بېرىۋاتى-
مەن. — دەپتۇ.



ئالمنىڭ يوغانلىقى

بىرنەچچە يىلدىن پاراڭلاشقاچ ھەدەپ پو ئېتىشىپتۇ. ئەپەندە - دىمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قېتىلىپ پو ئېتىشقا باشلاپتۇ: - ۋاي - ۋۇي، مەن كۆرگەن ئالمۇتانىڭ ئالمىسىنى بىر دېمەڭ، ھەربىرى ئۈچ - تۆت كىلو چىقىمسا ھېساب ئەمدى...

ئەتراپتىكىلەر ھەيران بولۇپ سورىشىپتۇ: - ئېغىرلىقى شۇنچىلىك بولسا، چوڭلۇقى قانچىلىك - تۇر؟

ئەپەندى ئەمدى جاۋاب بېرەي دەپ تۇرۇشقا، ئالمۇتا - لىق بىرى كېلىپ قاپتۇ. - يوغانلىقىمۇ چاغلىق، - دەپتۇ ئەپەندى، - مۇشتۇمدەك چىقىدۇ.

- ئېغىرلىقى ئۈچ - تۆت كىلو كەلسە، ئۆزى مۇش - تۈمچىلىك بولسا، قانداق ئالما ئۇ، - دېيىشىپتۇ ئەتراپتىكىلەر تېخىمۇ ھەيران بو - لۇشۇپ.

- ئەگەر بۇ ئالمۇتا - لىق ئاغىنىمىز كېلىپ قالمىغان بولسا، ئۇ ئال - مىنىڭ يوغانلىقى تاۋۇز - چىلىك بولاتتى، - دەپتۇ ئەپەندى.



سازەندە

سازەندىلەر پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇپ ئەپەندىدىن:

— سىز ھەممىدىن قايسى سازنى ياخشى چالىسىز؟ —

دەپ سوراپتۇ.

— مېنىڭ دادام كاتتا سازەندە ئىدى، شۇڭا مەن ھەر-

قانداق سازنى ياخشى چالالايمەن، بىراق مەن ساز چالغاندا،

سازنىڭ پەدىسىنى بېسىشقا ئۆچلۈكۈم كېلىدۇ، — دەپ جا-

ۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



سىزنىڭمۇ ئېيتقانلىرىڭىز توغرا

ئەپەندى كۈنلەرنىڭ بىرىدە قازى بوپتۇ. ئۇ بىرىنچى دەۋانى سوراۋاتقاندا، جاۋابكارنىڭ ئۆزىنى ئاقلاپ ئېيتقان سۆزى ئورۇنلۇق دەپ قاراپ: — سىزنىڭ ئېيتقانلىرىڭىز توغرا، — دەپ ۋارقىراپ كېتىپتۇ.

قازىخاندىكىلەر ئۇنىڭغا ئۆزىنى بېسىۋېلىشنى، دەۋا- گەر تېخى ئەرز قىلمىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، دەۋاگەرنىڭمۇ يوللۇق ئەرزى ئەپەندىنى تەسەرلەندۈرۈۋېتىپتۇ، دەۋاگەرنىڭ ئەرزى تۈگىشىگىلا، ئۇ يەنە:

— سىزنىڭ ئېيتقانلىرىڭىز توغرا! — دەپ ۋارقىراپ ساپتۇ.

— ھۆرمەتلىك قازى جانابلىرى، ھەر ئىككىلىسىنىڭ گېپى توغرا بولۇشى مۇمكىنمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ پۈتۈكچى. — سىزنىڭمۇ ئېيتقانلىرىڭىز توغرا! — دەپتۇ ئەپەندى.



سىزنىڭ ئورنىڭىزدا مەن بولسام

قورساقلىرى ئېچىپ كوركىراپ كەتكەن ئەپەندى،
زارنى ئايلىنىپ تۇخۇم، ماي ۋە شېكەر سېتىپ ئولتۇرغان
بىر دۇكانداردىن سورايتۇ:

— بۇ نەرسىلەر سىزنىڭمۇ؟

— شۇنداق، — دەپتۇ دۇكاندار.

— بۇلارنى نېمە قىلىسىز؟

— ساتىمەن! — دەپتۇ دۇكاندار.

— ھەي ئىست، — دەپتۇ ئەپەندى، — سىزنىڭ ئورنىدە

ئىزىدا مەن بولسام، بۇ نەرسىلەرنى ئۆيۈمگە ئەكىتىپ، تۇ-

خۇم پۈشكىلى سالاتتىم — دە، ئۈستىگە شېكەر سېپىپ تازا

مەزىزە قىلىپ يەيتتىم.



سۇدا تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋەت

ئەپەندى بىر ئاغىنىسى بىلەن بېلىق تۇتقىلى بېرىپتۇ.
 ھېلىقى ئاغىنىسى بىردىنلا ناھايىتى چوڭ بىر بېلىقنى تورغا
 چۈشۈرۈۋاپتۇ توردىكى بېلىق توختىماستىن پىلتىڭشىپ،
 ئۆزىنى ھەر ياققا ئۇرۇپ زادى تۇتۇق بەرمەپتۇ. ئۇ ھەرقانداق
 قىلىپمۇ بېلىقنى تۇتالماي ئەپەندىدىن سورايتۇ:
 — ئەپەندى، ئۇنى قانداق قىلغاندا ئۆلتۈرگىلى بولىدۇ؟

پۈتۈن دىققىتى بىلەن بېلىق تۇتۇۋاتقان ئەپەندى ئۇنىڭغا
 قاراپمۇ قويماستىن:
 — تېز، ئۇنى سۇدا تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋەت! —
 دەپتۇ.



ئۆزۈممىكىن دەپتىمەن!

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئەپەندى بازاردا كېتىۋېتىپ، بىر ئادەم بىلەن دوقۇرۇشۇپ قاپتۇ. ئەپەندى دەرھال قول ئۆزدە-تىپ كۆرۈشمەكچى بوپتۇ. ھېلىقى ئادەم ئەپەندىنى تونۇمى-غانلىقتىن، تارتىنىپ بوشلا كۆرۈشۈپتۇ.

— سورىغاننىڭ ئەيىبى يوق، سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ ئەپەندى. ئۇ كىشى ھەيران بولۇپ: — مېنىڭ كىم ئىكەنلىكىمنى بىلمىسىڭىز، نېمىشقا قول ئۆزىتىپ كۆرۈشىسىز؟ — دەپتۇ.

— قارىسام، بويىڭىز بويۇم بىلەن تەڭ، چاپىنىڭىزمۇ چاپىنىم بىلەن ئوخشاش تۇرىدۇ. شۇڭا سىزنى ئۆزۈممىكىن دەپ قول ئۆزىتىپتىمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئېگەردىن چۈشمىدىم

ئەپەندى ئوردىدا خەۋەرچى بولۇپ يۈرگەن كۈنلىرىدە،
پادىشاھ ئۇنىڭغا:

— ئەپەندى، ئاتقا مىنىڭ - دە، ئېگەردىن چۈشمەي
قازىنى چاقىرىپ كېلىڭ! — دەپتۇ.

ئەپەندى ئاتنى چاپتۇرغىنىچە قازىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ.
قازى ئۆيىدە بىرقانچە ئاغىنىلىرى بىلەن پولۇ يەپ ئولتۇرغا-
نىكەن، ئەپەندى ئاتتىن ئېگەرنى يېشىۋېلىپ، قازىنىڭ ئۆيىدە-
گە كىرىپتۇ - دە، ئېگەرنى مىنگەن پېتى ئولتۇرۇپ پولۇ
يېيىشكە كىرىشىپتۇ.

بۇنىڭدىن ھەيران بولغان قازى:

— ئەپەندى، بۇ نېمە قىلغىنىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— پادىشاھ ئالىيلىرى مېنى ئېگەردىن چۈشمەي سىزنى

چاقىرىپ كەل دېۋىدى، ئاتتىن چۈشمەممۇ ئېگەردىن
چۈشمىدىم، — دەپتۇ ئەپەندى.



تاپان ھەققى

ئەپەندى ئىشىسىز قالغان كۈنلىرىدە ئىش ئىزدەپ بىر تۈگمەنگە بېرىپتۇ.

— بۇ يەردە قىلغۇدەك ئىش بارمۇ؟ — دەپ سورايتۇ ئەپەندى تۈگمەنچىدىن.

— ئەپەندى، سىزنى ئىشلەتكۈمغۇ بارئىدى، بىراق بۇ يىل ئاشلىقتىن ھوسۇل ئالالمىدۇق، قىلغۇدەك ئىش يوق، — دەپتۇ تۈگمەنچى.

— ئىش بولسا — بولمىسا بەربىر، ماڭا پەقەت تاپان ھەققى بەرسىڭىزلا بولدى، — دەپتۇ ئەپەندى.



ۋاپا قىلمىغان كەشە

ئەپەندى بىر ئېرىقتىن ئاتلاپ ئۆتكىچە، پۈتىدىكى بىر پاي كەشى ئېرىققا چۈشۈپ ئېقىپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن بىر ئادەم كەشىگە ئىچىنى ئاغرىتىپ:
— ھەي، ئەپەندى، بىر ئوبدان كەشىڭىزدىن ئايرىلىپ قالدىڭىز — دە! — دەپتۇ.

ئەپەندى ھەسرەتتىن يوشۇرۇپ:
— ئوبدانلىقى قۇرۇسۇن، ئىگىسىگە ۋاپا قىلمىغان كە-
شىدىن قۇتۇلغىنىم مىڭ ياخشى، — دەپتۇ — دە، يولغا كې-
تىۋېرىپتۇ.



قەيەردىن ئۆتۈشنى مەنمۇ بىلمەيمەن

بىر كۈنى، ئەپەندى دەريا بويىدا يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ،
ئۇخلىغاندىمۇ ئۆلۈكتەك ئۇخلاپ كېتىپتۇ. يولدىن ئۆتۈپ
كېتىۋاتقان بىرەيلەن ئۇنى نوقۇپ ئويغىتىپ سوراپتۇ:
— ئەپەندى، مەن دەريانىڭ ئۇ قىرغىقىغا ئۆتمەكچىمەن.

دېمە، قەيەردىن ئۆتكىلى بولىدۇ؟
بۇنىڭدىن تېرىككەن ئەپەندى كۆزىنىمۇ ئاچماي جاۋاب
بېرىپتۇ:

— تىرىك ۋاقتىمدا ئاۋۇ يەردىن ئۆتكىلى بولىدىغانلىقىدىن.
نى بىلەتتىم، ئۆلگەندىن كېيىن قەيەردىن ئۆتۈشنى بىلمەيمەن.



نېمىشقا بىر جۈپ ئۆتۈك تىكىۋالمايسىز؟

ئەپەندى بىر مىلىچىماللار دۇكىنىغا كىرىپ، تىزىۋېتىل-
گەن ھەر خىل، ھەر ياڭزا ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلەرنى
كۆرۈپ سورايتۇ:

— دۇكىنىڭىزدا ئۆتۈككە قاقىدىغان مىخ بارمۇ؟

— بار.

— كالا خۇرۇمى بارمۇ؟

— بار.

— ئىنچىكە يىپ بارمۇ؟

— بار.

— قارا بوياق بارمۇ؟

— ئەلۋەتتە بار.

— توۋا خۇدايىم، ئۇنداقتا ئۆتۈكتىن بىر جۈپنى تىكىپ
كىيىۋالسىڭىز بولمامدۇ؟ — دەپ سورايتۇ ئەپەندى ھەيران
بولۇپ.



چىغىر يول

ھاۋا ئوچۇق بىر ئەتىگىنى، ئەپەندى شەھەرگە كىرمەك - چى بوپتۇ. ئۇ توپا ئۆرلەپ تۇرىدىغان بىر يولدا كېتىۋېتىپ ئويلاپتۇ: «مەن نېمىشقا جېنىمنى قىناپ بۇ ئوڭغۇل - دوڭغۇل يولدا ماڭىمەن، نېمىشقا ئورمانلىقتىكى چىغىر يول - دا ماڭمايمەن؟ ئۇ يولنىڭ ھاۋاسى شۇنداق ساپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەبىئەت بىلەن پاراڭلىشىپ ماڭغىلى بولىدۇ، يەنە تېخى بۇلبۇللارنىڭ ناخشىسىنى ئاڭلىغىلى، چىرايلىق گۈل - گىياھلاردىن ھۇزۇرلانغىلى بولىدىغان تۇرسا، ئۇ - نىڭدىنمۇ ياخشى يول بولامدۇ؟»

ئۇ شۇنداق ئويلاپلا، ئورمانلىقتىكى چىغىر يولغا قاراپ مېڭىپتۇ. بىراق ئۇزۇن ماڭمايلا، بىر ئۆرەككە چۈشۈپ كېتىپتۇ.



ئەپەندى ئۆرەكنىڭ ئىچىدە مىدىرلىماستىن ئول - تۇرۇپ كۆڭلىدە: «ياپ - رىم، مۇنچىۋالا گۈزەل يەردە مۇشۇنداق ئىش يۈز بەرسە، توپا - توزاڭلىق ھەم ئوڭغۇل - دوڭغۇل يولدا ماڭغان بولسام، قان - داق بالايى - قازاغا يولۇقار بولاتتىم؟ خۇداغا شۈكرى ھېلىمۇ ياخشى بۇ چىغىر يولنى تاللاپتىمەن» دەپ ئويلاپتۇ.

كۆلدە سۇ بولمىغان بولسا تېخىمۇ ياخشى بولاتتى

بىر كۈنى، ئەپەندى بىر ئاغىنىسى بىلەن مەنزىرىسى
چىرايلىق بىر كۆل بويىغا ئوينىغىلى بېرىپتۇ. كۆلدە بېلىق-
لار ئۈزۈپ يۈرگۈدەك، زۈمرەتتەك ياپېشىل ئوت - چۆپلەر
دولقۇننىڭ مەۋج ئۇرۇشى بىلەن توختىماي يەلپۈنۈۋاتقۇدەك.
بۇنداق چىرايلىق كۆل مەنزىرىسىنى ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم
كۆرگەن ئەپەندى:

— ۋاھ، ھەقىقەتەن چىرايلىق ئىكەن، — دەپتۇ ئۇ
كۆلنى ماختاپ، — بىراق بىرلا يېرى بولمىغۇدەك،
ئەگەر...

— ئەگەر نېمە، ئەپەندى؟ — دەپ سوراپتۇ ئاغىنىسى.
— ئەگەر كۆلدە سۇ بولمىغان بولسا، تېخىمۇ ياخشى
بولاتتىكەن، ئۇ چاغدا بىز ياپېشىل ئوت - چۆپلەرنىڭ
ئارىسىدىن بېلىق تۇتالايتتۇق، — دەپتۇ ئەپەندى.



مەنسەپكە لايىق ئۆي

بىر كۈنى ئەپەندىنى شەھەر ھاكىمى چاقىرىپ، ئەپەندى-
گە كۆڭۈشى مەنسەپنى بېرىپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:
— ئەپەندى، ئەمدى مەنسەپىڭىزگە لايىق كەڭرى ئۆيگە
كۆچۈۋېلىڭ!

— رەھمەت، تەقىسر، — دەپتۇ ئەپەندى، — شۇنچە ۋا-
قتتىن بېرى ئۆيۈم تارلىق قىلمىغاندى، مەنسەپ بېرىپ
ئۆيۈمنى تارلاشتۇرۇپ قويدىڭىز!



خۇدايىم بۇيرۇسا

ئەپەندى كۆڭلەك تىكتۈرۈش ئۈچۈن ئىككى مېتىر رەخت سېتىۋېلىپ، خۇشال ھالدا بىر كىيىم تىكىش دۈك-نىغا كەپتۇ. تىككۈچى ئۇنى ئۆلچەپ بولغاندىن كېيىن: — بىر ھەپتىدىن كېيىن كېلىڭ، خۇدا بۇيرۇسا، كۆڭلىكىڭىز پۈتۈپ قالدۇ، — دەپتۇ.

ئەپەندى سەۋرچانلىق بىلەن بىر ھەپتىنى كۈتۈپ، كىيىم تىكىش دۈكىنىغا كەلسە، تىككۈچى ئۇنىڭغا: — خاپا بولماڭ، ئازراق دەخلى قىلىدىغان بولدۇم، بىراق خۇدا خالىسا، كۆڭلىكىڭىز ئەتىلا پۈتىدۇ، — دەپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى ئەپەندى يەنە كەپتۇ. — پەقەت خاپا بولماڭ، — دەپتۇ تىككۈچى، — قولىمدىكى ئىش تۈگىمەي تىكەلمىدىم. خۇدايىم بۇيرۇسا، ئەتە چوقۇم تىكىپ قويىمەن.

— شۇمۇ گەپ بولدىمۇ، — دەپتۇ ئەپەندى ئاچ-چىقىلىنىپ، — سىز كۆڭلەكنى خۇدادىن سوراپ تىكمىسىڭىز زادى تىكەلمەيسىز؟



قالتىس چارە

ئەپەندى بازاردىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى سېتىۋېلىپ،
ھەممىسىنى نىقتاپ خۇرجۇننىڭ بىر تەرىپىگە تىقىپتۇ،
خۇرجۇننىڭ بىر تەرىپى ئېغىپ كەتكەچكە، پەقەتلا ئېشەككە
ئارتالماپتۇ.

ئەپەندى نېمە قىلارنى بىلەلمەي تۇرغاندا، بىر ئاقساقال
بوۋاي كېلىپ قېلىپ ئەقىل كۆرسىتىپتۇ:

— ئەپەندى، خۇرجۇننىڭ يەنە بىر تەرىپىگە تاش
سېلىپ قويسىڭىز، خۇرجۇن تەڭپۇڭ بولىدۇ ئەمەسمۇ؟
ئەپەندى بوۋاينىڭ دېگىنى بويىچە قىلىپتىكەن، دېگەن-
دەك بوپتۇ.

— قالتىس، قالتىس، ھەقىقەتەن قالتىس چارىكەن،
باشقىلارغا بۇ ئەقىلنى ھەرگىز مەن كۆرسەتتىم دېمەك،
دەپتۇ ئەپەندى بوۋايغا.



ئەخمەق بىلەن كالۋا

ئەپەندى بىر يەشك قاجا - قۇچلارنى ئېشىكىگە ئارتىپ
ئۆيىگە ئەكىتىۋاتقاندا، ئېھتىياتسىزلىقتىن يەشك يەرگە
چۈشۈپ كېتىپ قاجا - قۇچلارنىڭ ھەممىسى چېقىلىپ
كېتىپتۇ.

ئەتراپتىكىلەر يۈگۈرۈپ كېلىشىپ، بۇ ئەھۋالنى كۆ-
رۈپ ئېچىنىپ كېتىپتۇ.

— سىلەرگە بۇ يەردە نېمە بار؟ — دەپتۇ ئەپەندى ئۆل-
شپ تۇرغان ئادەملەرنى قوغلاپ، — ئەجەب سەن ئەخمەقلەر
ئەزلەدىن بىر نەرسىنىمۇ ئوڭلاپ كۆتۈرەلمەيدىغان كالۋانى
كۆرۈپ باقمىغانمۇ؟



ئالدىنىش

بىر ئادەم ئەپەندىدىن پۇل قەرز ئاپتۇ. ئەپەندى بۇ ئادەمنىڭ قەرز ئالسا قايتۇرمايدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، يەنىلا بېرىپتۇ. ھەيران قالارلىقى قەرز ئالغان ئادەم ناھايىتى تېزلا قەرزنى قايتۇرۇپ بېرىپتۇ. ئەپەندى بۇنىڭدىن ناھايىدە تىمۇ ھەيران قاپتۇ.

بىر كۈنى ھېلىقى ئادەم يەنە ئەپەندىدىن نۇرغۇن پۇل قەرز ئالماقچى بولۇپ كەپتۇ.

— مېنىڭ ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىمنى ئۆزىڭىز بىلەن سىز، قەرز ئالغان پۇلىڭىزنى ۋاقىتىدا قايتۇرۇپ بەرگەن، شۇنداقمۇ؟ — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم.

— ئەمدى بولمايدۇ، سەن دېگەن بىر ئالدامچى، ئۆتكەن قېتىم سېنى پۇلنى قايتۇرۇپ بەرمەيدۇ دەپ ئويلىغانىم، بىراق سەن مېنى ئالدىۋەتتىڭ. ئەمدى پۇل قەرز ئالمەن دەپ خام خىيال قىلما، — دەپتۇ ئەپەندى.



باراۋەر بولۇش

بىر كۈنى، ئەپەندى قاسساپتىن ئازراق گۆش ئېلىپ،
پۇلنى كەم بېرىپتۇ؛ ئارقىدىن ناۋايدىن نان ئېلىپ، پۇلنى
ئارتۇق بېرىپتۇ.

ئۆيگە كەلگەندىن كېيىن ئەپەندى كۆڭلىدە: « مەن قاس-
ساپقا ئازراق پۇل قەرز بولۇپ قالدىم، بۇ قىلغىنىم پەقەت
ياخشى بولمىدى؛ بىراق ناۋايمۇ مەندىن پۇلنى ئارتۇق ئېلىد-
ۋالدى، ئۇنىڭ بۇنداق قىلغىنىمۇ قاملاشمىدى » دەپ ئويلاپ-
تۇ.

« ھەي ھەممىگە قادىر ئاللا، ناۋاينىڭ قولىدىن ماڭا
قەرز بولغان پۇلنى ئېلىپ، قاسساپقا قايتۇرۇپ بەرگىن!
مۇشۇنداق قىلغاندا باراۋەر بولىدۇ، كۆڭلۈمۈ ئارام تاپىدۇ »
دەپتۇ ئەپەندى ئۆز - ئۆزىگە.



بۆلۈشۈش

بىر كۈنى، ئەپەندى لىققىدە نەرسە قاچىلانغان خۇرجۇننى ئېشىكىگە ئارتىپ، ئۆزى خۇرجۇننىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ بازارغا مېڭىپتۇ.

يولدا بۇنى كۆرگەن بىرەيلەن ئەپەندىدىن: — ئەپەندى، ئېغىر خۇرجۇننى ئېشىكىڭىزگە ئارتقاننى ئاز دەپ، ئۆزىڭىزمۇ مىنىۋاپسىز، بۇ بىچارە جانىۋارغا ئۇۋال ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ.

ئەپەندى دەرھال ئېشەكتىن سەكرەپ چۈشۈپ، خۇرجۇننى مۇرىسىگە ئارتىپتۇ — دە، قايتا ئېشەككە مىنىپ: — راست، بۇ جانىۋارغا ئۇۋال بولمىسۇن، يۈكنى تەڭ كۆتۈرەيلى، — دەپتۇ.



ئىشقىلىپ مەن بۇزىمىدىم

جامائەت مەسچىتىتە جىمجىت ئولتۇرۇپ ناماز ئۆتەۋات-
سا، بىر تالىپ تۇيۇقسىزلا:
— ئۆيۈمدىكى ئوچاقنىڭ ئوتى ئۆچكەن بولغىمىتى،
ئەنسىرەۋاتىمەن، — دەپ ساپتۇ.
يېنىدا ئولتۇرغان بىرى شۇ زامان:
— سەن مەسچىتنىڭ جىملىقىنى بۇزۇپ، نامازنىمۇ
قالايمىقان قىلىۋەتتىڭ، ئەمدى نامىزىڭنى قايتىدىن ئۆتىمى-
سەڭ بولمايدۇ، — دەپتۇ.
— ئۆزۈڭمۇ گەپ قىلىۋاتىسەنغۇ، — دەپتۇ ھېلىقى
ئادەم.
— ئەي ئۇلۇغ خۇدا! — دەپتۇ ياندا ئولتۇرغان ئەپەندى
ئاۋازىنىڭ بارىچە، — ئىشقىلىپ جىمجىتلىقنى مەن بۇزمى-
دىم.



ئىچىدە مەن بار تۇرسام!

بىر كۈنى، قوشنىسى ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، ئاخشام ئۆيۈڭلاردا نېمە ئىش يۈز بەردى؟
گۈلدۈر - گۈپپاڭ ئاۋاز چىقىپ كەتتىغۇ؟
— ھەي، نېمە ئىش بولاتتى، پەرىجەم پەلەمپەيدىن
چۈشۈپ كەتتى.
— پەرىجە چۈشۈپ كەتكەنگىمۇ شۇنچىۋالا ئاۋاز چىقىپ
كېتەمدۇ؟
— ئۇنىڭ ئىچىدە مەن بار ئەمەسمۇ! — دەپتۇ ئەپەندى.



ئەخمەق توخۇلار

ئەپەندى بىر سېۋەتنىڭ ئىچىگە بىرنەچچە توخۇنى قاچىلاپ بازارغا ئاپىرىپ ساتماقچى بوپتۇ. يېرىم يولغا كەلگەندە، ئۇ ئۆزىچە توخۇلارنى ئۆز ئىرىكىگە قويۇپ ماڭدۇرىمەن دەپ، توخۇلارنىڭ ھەممىسىنى سېۋەتتىن چىقىرىۋېتىپتۇ، بىراق، توخۇلار سېۋەتتىن چىقىپلا تەرەپ - تەرەپكە قېچىپتۇ.

— ھۇ ئەخمەقلەر، — دەپ ۋارقىراپتۇ ئەپەندى توخۇلارغا، — سىلەر كۈننىڭ قانداق ۋاقتىدا چىقىدىغانلىقىنى بىلىسىلەريۇ، بازارنىڭ قايىقتا ئىكەنلىكىنى بىلمەيسىلەر؟



خۇر جۇندا

ئەپەندى ئېشىكىنى سېتىۋەتمەكچى بولۇپ بازارغا ئېلىپ ماڭغىنىدا، ئېشىكىنىڭ قۇيرۇقىغا لاي تېگىپ قاپتۇ. ئەپەندى خېرىدار چىقماي قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئېشەكنىڭ قۇيرۇقىنى كېسىۋېلىپ، خۇرجۇنغا سېلىۋاپتۇ. بازاردا بىر خېرىدار:

— ئەپەندى، ئېشىكىڭىزغۇ بولىدىغاندەك قىلىدۇ، بىراق قۇيرۇقى يوقكەن ئەمەسمۇ! — دەپتۇ. ئەپەندى:

— خاتىرجەم باھا قويۇڭ، ئېشەكنىڭ قۇيرۇقى خۇرجۇندا، — دەپ خۇرجۇندىكى قۇيرۇقنى چىقىرىپتۇ.



سۈت توشۇيدىغان ئات

ئەپەندى كۈندە شەھەرگە كىرىپ سۈت ساتىدىغان قوش-
نىسىنىڭ ئات ھارۋىسىنى ئارىيەتكە ئېلىپ، ئوتۇنى ھارۋىغا
بېسىپ ساتقىلى شەھەرگە كىرىپتۇ.

بۇ يوللارنى تولا مېڭىپ ئۆگىنىپ كەتكەن ئات شەھەرگە
كىرىپلا، بىر كوچىنىڭ دوقمۇشىغا كەلگەندە توختاپ كىش-
نەشكە باشلاپتۇ. ئاتنىڭ كىشىنى ئاڭلىغان خەقلەر،
سۈت ساتقۇچى كەلگەن چېغى دەپ، سۈت قاچىلىرىنى كۆتۈ-
رۈشۈپ چىقىپتۇ. ئۇلار ھارۋىغا قاچىلانغىنىنىڭ سۈت ئە-
مەس، بەلكى ئوتۇن ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، خاپا بولغان ھالدا
ئەپەندىنى تىللىشىپ ئۆيلىرىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

ئۇۋالچىلىق تارتقان ئەپەندى، ئاچچىقىدا يېرىلغۇدەك
بولۇپ ئاتنى قامچا بىلەن تازا سايىتۇ ھەمدە:

«ھۇ ھارامزادە، مەن سېنى سۈت ساتقىلى ئەكەلمىدىم،
ئوتۇن ساتقىلى ئەكەلدىم» دەپتۇ.



ئۈچىدىغان ئوخشايدۇ

دېڭىز بويىدا ئايلىنىپ يۈرگەن ئەپەندى كېمىچىلەرنىڭ كېمىنىڭ ئاستىغا ئاق موم ئېرىتىپ سۈركەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ سوراپتۇ:

— كېمىگە موم سۈركەپ ئونقا تۇتۇشنىڭ ھېكمىتى نېمىدە؟

— موم سۈركەگەندە كېمە تېز ماڭىدۇ، يەنە سۇ كىرىپ كېتىشتىن، بۇزۇلۇپ قېلىشتىن ساقلاغىلى بولىدۇ، — دەپتۇ كېمىچىلەر.

ئۆزىنىڭ قاشاق ئېشىكىگە قانداق چارە قوللىنىشنى بىلەلمەي يۈرگەن ئەپەندى، ئۆيىگە قايتىپ بېرىپلا بىر داس مومنى قاينىتىپ، ئېشەكنىڭ دۈمبىسىگە سۈركەشكە باشلاپتۇ. قىزىق قاينىتىلغان موم ئېشەكنىڭ دۈمبىسىنى كۆيدۈرۈۋەتكەچكە ئېشەك ھاڭرىغان پېتى يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەپەندى خۇشاللىققا:

— پاه،

پاه، ئازراق

سۈركەپ قويسام

بۇنچىۋالا يۈگۈر-

سە، بىر داسنىڭ

ھەممىسىنى سۈر-

كەپ بولسام، ئۇ-

چىدىغان ئوخشايد-

دۇ! — دەپتۇ.



زادى كىم ساتىدۇ

ئەپەندى كۆكتات سېتىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە، مەھەللە-
مۇ مەھەللە يۈرۈپ:

— كۆكتات ساتمەن! كۆكتات ساتمەن! — دەپ توۋ-
لاپتۇ.

تۇيۇقسىز، ئۇنىڭ سەي سېۋىتى ئارتىلغان ئېشىكى
ھاڭراشقا باشلاپتۇ، ھاڭرىغاندىمۇ بولۇشىغا ھاڭراپتۇ. ئەپەندى-
دىنىڭ ئاۋازىنى ئېشەكنىڭ ھاڭرىشى بېسىپ كېتىپتۇ. ئە-
پەندى ئېشەككە قاراپ:

— ھۇ بىغەرەز، نېمىگە بۇنچىۋالا ھاڭرايسەن؟ كۆكتات-
نى سەن ساتامسەن يا مەن ساتامدىمەن؟ — دەپتۇ.



ئەسلىدىمۇ نىيىتىم بار ئىدى

ئەپەندى دەريا بويىدا كېتىۋاتسا، تۇيۇقسىز شامال چىقىپ، ئۇنىڭ دوپپىسىنى ئۇچۇرۇپ دەرياغا چۆرۈۋېتىپتۇ. ئۇ دوپپىسىنى سۈزۈۋېلىش ئۈچۈن خېلى ئاۋارە بولغان بولسىمۇ زادىلا ئالالماپتۇ. ھېرىپ - چارچىغان ئەپەندى سۇدا ئېقىپ كېتىۋاتقان دوپپىسىغا قاراپ:

«كېتىۋەرگىن، ئەسلىدىمۇ يېڭىدىن بىر دوپپا ئېلىش نىيىتىم بار ئىدى» دەپتۇ.



ئاچقۇچ ئىزدەش

ئەپەندىنىڭ بىر ئاغىنىسى ئىشكى ئالدىدا بىر نەرسە
ئىزدەپ يۈرگەن ئەپەندىنى كۆرۈپ:
— ئەپەندى، نېمە ئىزدەۋاتىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئاچقۇچنى، — دەپتۇ ئەپەندى.
— مەن ياردەملىشى! —
ئىككىسى يەردە تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ ئاچقۇچ ئىزدەشكە
باشلاپتۇ.

بىر ئازدىن كېيىن ئاغىنىسى:
— ئەپەندى، زادى ئاچقۇچىڭىزنى قەيەردە يوقىتىپ
قويغانىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئۆيدە، — دەپتۇ ئەپەندى.
— ئۇنداقتا نېمىشقا بۇ يەردە ئىزدەيسىز؟
— ئىشك تاقاق تۇرسا، مەن قانداق كىرەلەيمەن؟ —
دەپتۇ ئەپەندى.



پەرىجىنى تېپىپ كەل

ئەپەندى ئېشىكىگە مىنىپ نامازغا كېتىۋېتىپ، بىر
ئۆستەڭگە دۇچ كەپتۇ. تېخى تەرەت ئالمىغان ئەپەندى ئېشەك-
كىدىن سەكرەپ چۈشۈپتۇ - دە، پەرىجىسى بىلەن سەللىسى-
نى ئېشىكىگە ئارتىپ قويۇپ، سۇ بويىغا تەرەت ئالغىلى
مېڭىپتۇ، دەل شۇ چاغدا ئىككى ئوغرى كېلىپ ئۇنىڭ سەل-
لىسى بىلەن پەرىجىسىنى ئوغرىلاپ كېتىپتۇ.
ئەپەندى تەرەت ئېلىپ بولۇپ ئېشەكنىڭ يېنىغا كەلسە،
سەللىسى بىلەن پەرىجىسى يوق تۇرغۇدەك. ئەپەندى ئېشەك-
نىڭ ئۈستىدىكى توقۇمنى يېشىۋېلىپ، ئۆزىنىڭ مۇرىسىگە
ئارتىپتۇ - دە:
— بار، پەرىجەمنى تېپىپ كېلىپ، ئاندىن توقۇ-
مۇڭنى ئال، — دەپ ئېشەكنى تېپىپ قوغلىۋېتىپتۇ.



ئېشەكنىڭ ئۈستىدە مەن بولغان بولسام قانداق قىلاتتىم؟

بىر كۈنى، ئەپەندىنىڭ ئېشىكى يىتۈپ كېتىپتۇ. ئەپەندى بىر ياقىتىن ئېشىكىنى ئىزدىگەچ، بىر ياقىتىن: — خۇداغا شۈكرى، خۇداغا شۈكرى! — دەپ توۋلىغۇ-دەك.

بۇنى كۆرگەن ئەتراپتىكى ئادەملەر ئەجەبلىنىپ: — ئەپەندى، ئېشىكىڭىز يىتۈپ كەتكەن تۇرسا. يەنە نېمىشقا خۇداغا شۈكرى دەيسىز؟ — دەپ سوراپتۇ. — نېمىشقا خۇداغا شۈكرى دېمىگۈدەكمەن؟ ئەگەر مەن-مۇ ئېشەكنىڭ ئۈستىدە بولغان بولسام. ئېشىكىم بىلەن بىللە يىتۈپ كەتكەن بولاتتىم! — دەپتۇ ئەپەندى.



ئەقىللىق بۆرە

بىر كۈنى، ئەپەندى خوتۇنىدىن ئۆلگەن ئادەمنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى سورايتۇ.

— ئادەمنىڭ پۈتۈن بەدىنى سوۋۇپ كېتىدۇ! — دەپتۇ خوتۇنى. شۇنىڭ بىلەن بۇ گەپ ئەپەندىنىڭ ئېسىدە قاپتۇ. قىش كۈنى، ئەپەندى ئورمانلىققا ئوتۇن كەسلىگىلى بېرىپ، بەدىنى مۇزلاپ كەتكەنىكەن، ئۇ ئۆزىنى يەرگە تاشلاپ ئۆلگەندەك يېتىۋاپتۇ. بىر ئاز ئۆتمەي ئۇ كۆزىنى ئېچىپ قارىسا، تۆت - بەشچە بۆرە ئېشەكنى ئوتتۇرىغا ئاپتۇ. ئەپەندى جايدا يېتىپ:

«ئوھۇ، ھەقىقەتەن ئەقىللىق بۆرلەر ئىكەن، ئۆلۈك ئادەمنى يېمەي تىرىك ئېشەكنى يېمەكچى بولۇۋاتقانلىقىنى قارا!» دەپتۇ.



قاراڭغۇدا ئوڭ بىلەن سولنى نەدىن بىلەي ...

بىر كۈنى كېچىدە، ئەپەندىنىڭ ئايالى ئەپەندىگە:
— ئەپەندى، تېز قوپۇڭ، ئۆيگە ئوغرى كىردى، ئوڭ
تەرىپىڭىزدىكى ئويۇقتا شام بار، شامنى تېز ياندۇرۇپ قاراپ
بېقىڭ، — دەپتۇ.

ئەپەندى ياتقان جايىدا غودۇڭشىپ:
— ئوغرىغا جان كېرەك بولسا ئۆزى كېتىدۇ. قاراڭغۇ-
دا ئوڭ بىلەن سولنى نەدىن بىلەي، — دەپتۇ.



ئۆزۈمنى يىتتۈرۈپ قويدۇم

ئەپەندى بىرقانچە ئۆلپەتلىرى بىلەن لامپا تۈۋىدە پاراڭ-
لىشىپ ئولتۇرغاندا، مېيى كۆيۈپ تۈگىگەن لامپا لاپلا قى-
لىپ ئۆچۈپ قاپتۇ. لامپىغا قايتىدىن ماي قۇيۇپ يورۇتقۇ-
چە، ئەپەندى بار ئاۋازى بىلەن:
— ئەپەندى، ئەپەندى، سەن قەيەردە؟ — دەپ توۋلاپ
كېتىپتۇ.

— ئەپەندى، ساراڭ بولۇپ قالدىڭىزمۇ، ئۆزىنى ئۆزى
ئىزدىگەن نەدە بار؟ — دەپتۇ بىرى.
— يوقسۇ، ئاغىنە، قاراڭغۇدا ئۆزۈمنى يىتتۈرۈپ قويدۇم،
— دەپتۇ ئەپەندى.



مۈشۈكنى ئاداشتۇرۇش

ئەپەندىنىڭ مۈشۈكى ناھايىتى چېچىلغاق بولۇپ كېتىپ-
تۇ. ئەپەندى بۇ مۈشۈكنى تاشلىۋېتىش ئۈچۈن ئۇنى قاپقا
سولاپ شەھەر سىرتىغا ئەكىتىۋاتقاندا، بىر تونۇشى يولۇقۇپ
قېلىپ ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، نەگە كېتىپ بارىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بازارغا ماڭدىم، — دەپتۇ ئەپەندى.

— ھوي ئەپەندى، بازار ئارقىڭىزدا قالدىغۇ! — دەپتۇ

تونۇشى ھەيران بولۇپ.

— ئاستا گەپ قىلىڭ، بۇرادەر، مۈشۈكنى ئاداشتۇرۇ-

ۋاتىمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.



چۆكۈرۈۋېتەي دەيمەن

بىر كۈنى، ئەپەندى كوزىدىن بىرنى كۆتۈرۈپ، دەريا بويىغا سۇ ئالغىلى بېرىپتۇ. ئەمدى سۇ ئالاي دېيىشىگە، كوزا قولىدىن چۈشۈپ كېتىپ سۇغا چۆكۈپ كېتىپتۇ. دەل شۇ چاغدا بىرەيلەن كېلىپ ئەپەندىدىن: — ئەپەندى، دەريا بويىدا ئولتۇرۇپ نېمە قىلىۋا-تەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئەپەندى سۇنى مالتىلىغاچ جاۋاب بېرىپتۇ: — كوزام سۇغا چۈشۈپ كېتىپ چىقمايۋاتىدۇ، ئەگەر لەيلەپ چىقىپلا قالسا، بېسىپ چۆكۈرۈۋېتەي دەۋاتىمەن.



ئالما كۆچىتى

ئەپەندى ھويلىسىغا ئالما كۆچىتى تىكىپتۇ. ئۇ ھەر كۈنى ئاخشىمى ئالما كۆچىتىنى قومۇرۇپ ئۆيىگە ئەكىرىپ، ئەتىگىنى يەنە ئاچىقىپ تىكىپ قويدىكەن. بۇنى كۆرگەن قوشنىسى ھەيران بولۇپ:

— ئەپەندى، بۇ نېمە قىلغىنىڭىز؟ بۇنداق قىلسىڭىز، ئالما كۆچىتى قۇرۇپ قالامدۇ؟ — دەپتۇ
— ھەي، جېنىم قوشنام، «ئۆزۈڭنى چاڭ تۇت، قوش-
ناڭنى ئوغرى تۇتما»، دېگەن مۇشۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.



شۇ كېلىشك راست بولسا...

بىرەيلەن ئەپەندىنىڭ قېشىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتسا، ئە-
پەندى ھېچ ئىشتىن ھېچ ئىش يوقلا ئۇنى «مۇناپىق» دەپ
تىللاپتۇ.

ھېلىقى ئادەم بۇنى ئاڭلاپ قاتتىق ئاچچىقى كەپتۇ -
دە، ئەپەندىنىڭ ئالدىغا مۇشت كۆتۈرۈپ كېلىپ:

— گەپ قىلە، كىم مۇناپىق؟ — دەپتۇ.

قورقۇپ كەتكەن ئەپەندى:

— شۇ كېلىشىڭىز راست بولسا، مەن مۇناپىق...، —

دەپتۇ.



ئەپەندىنىڭ تۇرنىسى

ئەپەندى ئېتىزدىن بىر تۇرنا تۇتۇۋاپتۇ. قارىسا بەكمۇ كېلەڭسىز تۇرغۇدەك. ئەپەندى ئاۋۋال تۇرنىنىڭ قۇيرۇقىنى قىرقيپتۇ. قاراپ كۆرسە يەنە ياقماپتۇ، ئاندىن پۇتىنى كېسىپتۇ، قارىغۇدەك بولسا بويىنى بەك ئۇزۇن كۆرۈنۈپتۇ، ئەپەندى تۇرنىنىڭ بويىنىنىمۇ كېسىپ تاشلاپ: — مانا ئەمدى كۆڭۈلدىكىدەك قۇشقا ئوخشىدىڭ! — دەپتۇ.



مەسئۇلىيەت دائىرىسى

ئەپەندى چۈشكەن كېمە دېڭىزدا قارا بورانغا دۇچ كەپ-
تۇ. كېمىچىلەر تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ دۇئا قىلىپ خۇدادىن
ئۆزلىرىنى ئامان - ئېسەن قىلىشنى تىلەپتۇ. بىراق ئەپەندى
پىسەنتمۇ قىلماي ئولتۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن بىرى غەزەپ
بىلەن ۋارقىراپتۇ:

— ئەپەندى، سىزگە نېمە بولدى؟ تېز خۇدادىن كېمە-
مىزنى ئامان قىل دەپ تىلەڭ!

ئەپەندى جايدا مىدىرلىماستىن:

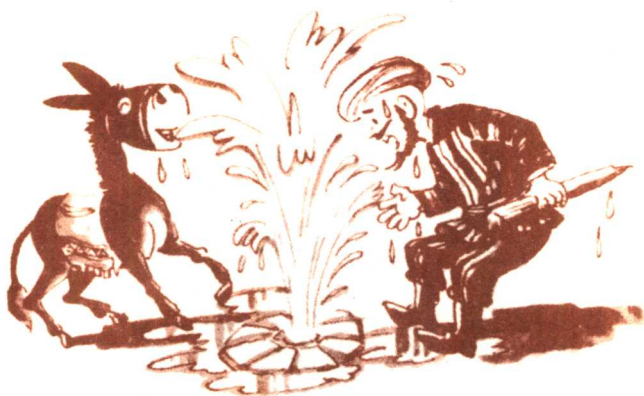
— مەن دېگەن بىر يولۇچى، بۇ كېمىنىڭ بىخەتەرلىكىگە
كەلسەك، ئۇ دېگەن سىلەرنىڭ مەسئۇلىيىتىڭلار، مېنىڭ
مەسئۇلىيىتىم ئەمەس، — دەپتۇ.



يامان بۇلاق

ئەپەندى تومۇز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە سەپەرگە چىقىپتۇ. ئۇسسۇزلۇقتىن تاماقلرى چاكىلداپ كېلىۋاتسا، يولدا بىر بۇلاق ئۇچراپتۇ. بىراق بۇلاقنىڭ كۆزىگە قوزۇق قېقىپ قويۇلغانىكەن. ئەپەندى قوزۇقنى كۈچەپ تۇرۇپ بىر تارتقا- نىكەن، يىغىلىپ قالغان سۇ ئېتىلىپ چىقىپ، ئەپەندىنىڭ ئۈستىۋېشىنى ھۆل قىلىۋېتىپتۇ. ئەپەندى قوزۇقنى دەررۇ بۇلاقنىڭ كۆزىگە تىقىپ قويۇپ:

— ھەي بەچچىغەر، يامانلىقىڭدىن كۆزۈڭگە قوزۇق تىقىپ قويۇشقانىكەن، — دەپتۇ — دە، يولغا راۋان بوپتۇ.



سىزمۇ ئۇيالماسىز

ئەپەندىدىن بىر كىشى ئېشەك سوراپ كەپتۇ. ئەپەندى-
نىڭ بەرگىسى كەلمەي:

— پەقەت خاپا بولماڭ، ئېشىكىم ئۆيدە يوق ئىدى، —
دەپتۇ، ئەپەندىنىڭ گېپى تۈگمەيلا، ئېغىلدىكى ئېشىكى
ھاڭراپ كېتىپتۇ. ھېلىقى ئادەم ئەپەندىنىڭ يالغان ئېيتقان-
لىقىدىن رەنجىپ:

— ئەپەندى، ئاپئاق ساقىلىڭىز بىلەن يالغان ئېيتىش-
تىن ئۇيالماسىز؟ — دەپتۇ.

— ئاپئاق ساقىلىم بىلەن ئېيتقان گېپىمگە ئىشەنمەي-
سىزمۇ، ئېشەكنىڭ گېپىگە ئىشەنگەنلىكىڭىزگە سىزمۇ ئۇ-
يالماسىز! — دەپتۇ ئەپەندى.



ئەپەندى ۋە ھاممال

ئەپەندى بىر ئاغىنىسى بىلەن بازارغا بېرىپ بىر تاغار قوناق سېتىۋاپتۇ. ئەپەندى بىر ھاممالغا تاغارنى يۈدۈگۈزۈپ ئۆيگە ئېلىپ مېڭىپتۇ، بىراق، قالايىمقانچىلىقتا ھاممالنى يوقىتىپ قويۇپتۇ.

ئارىدىن ئون كۈن ئۆتۈپ، ئەپەندى يەنە شۇ ئاغىنىسى بىلەن بازارغا كىرىپتۇ، يىراقتىن ھېلىقى ھاممالنى ئاغىندىسى كۆرۈپ قېلىپ ئەپەندىگە كۆرسىتىپتىكەن، ئەپەندى قاچماقچى بولۇپتۇ.

— سىز ھاممالنى تۇتماقتا يوق، نېمىشقا قاچىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ ئاغىنىسى.

— ھەي، بۇرادەر، نېمىشقا قاچمايدىكەنمەن؟ — دەپتۇ ئەپەندى، — ئەگەر ھاممال مېنىڭ تاغرىمنى ئون كۈندىن بېرى يۈدۈپ يۈرگەن بولسا، ئۇنىڭ ھەققىنى قەيەردىن تېپىپ بېرىمەن؟



ماڭا يازغان خەت ئەمەس

ئەپەندى ناماز ئۆتىگىلى ئالدىراش مەسچىتكە كېتىۋاتسا، بىر دېھقان ئالدىنى توسۇپ ئىنىمغا بىر پارچە سالام خەت يېزىپ بەرسىڭىز دەپ ئەپەندىگە يالۋۇرۇپتۇ. ئەپەندى ئائىلا قولىنىڭ ئۈچىدىلا بىر پارچە خەت يېزىپ بېرىپتۇ. دېھقان ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتقاندىن كېيىن، يەنە:

— ئەپەندى، بۇ خەتنى ئوقۇپ بەرگەن بولسىڭىز، يەنە نېمە گەپ چۈشۈپ قالدىكىن، — دەپتۇ.
— جېنىم بۇرادەر، مېنىڭ ۋەزىپەم خەتنى يېزىپ بېرىش، ئوقۇپ بېرىش ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ خەت ماڭا يېزىلمىغان تۇرسا، مېنىڭ ئوقۇش ھوقۇقىم يوق! — دەپتۇ ئەپەندى.



تېخى ئويلاشمىدىم

بىر كۈنى، ئەپەندى ئورەك كولاپتۇ. بۇنى كۆرگەن قوشنىسى ھەيران بولۇپ:

— ئەپەندى، بەرىكەت بولسۇن، نېمە ئىش قىلىۋاتىسىز؟ — دەپتۇ.

— قۇدۇق كولاپ چىقارغان توپىلارنى مۇنۇ ئورەككە توشقۇزۇۋېتەي دەيمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.

— ئۇنداقتا ئورەكتىن چىققان توپىلارنى قانداق قىلىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ قوشنىسى.

— بۇ ئىشنى مەن تېخى ئويلاشمىدىم، بىر قارارغا كەلگەندە سىزگە جاۋابىنى بېرەي، — دەپتۇ ئەپەندى.



پېشكەللىك

ئەپەندى قاراڭغۇ قازناقتا بىر نەرسە ئىزدەۋېتىپ، ئې-
گىز سۈپىدىكى غەلۋىرگە قولى تېگىپ كېتىپ، غەلۋىرگە
قاچىلانغان سەۋزە، پىياز بىراقلا بېشىغا ئۆرۈلۈپتۇ. ئاچچى-
قى كەلگەن ئەپەندى غەلۋىرنى كۈچەپ يەرگە بىر ئېتىپتە-
كەن، غەلۋىر قاڭقىپ چىقىپ ئۇنىڭ بېشىغا تېگىپتۇ. تېخى-
مۇ جىلە بولغان ئەپەندى غەلۋىرنى بىر تېپىپتەكەن، غەلۋىر-
نىڭ ياغىچى يەنىلا ئۆزىنىڭ پۇتىغا تېگىپ ئاغرىتىۋېتىپتۇ.



ئىگەڭچىلىك ئەقلىڭ بولسا ...

ئەپەندى قىشتا ئېشىكىگە يانتاق ئارتىپ كېلىۋېتىپ مۇزلاپ كېتىپتۇ. ئۇ «ئېشەك جانىۋارمۇ مۇزلىغان بولسا كېرەك، ھەر ئىككىيلەن بىر ئاز ئىسسىنىۋالايلى» دەپ ئويلاپتۇ - دە، يانتاققا ئوت يېقىپتۇ. قۇرۇق يانتاق پاراسلاپ كۆيۈشكە باشلاپتۇ. ئېشەك بولسا ئۆلەر - تىرىلىشىغا باقماي قېچىپتۇ. ئېشەكنى قوغلاپ يېتەلمىگەن ئەپەندى ئېشەكنىڭ كەينىدىن ۋارقىراپتۇ:

— ھاي ئېشىكىم، ئىگەڭچىلىك ئەقلىڭ بولسا، ئۆزۈڭنى سۇغا ئات!



بىر تۆگە زىيان تارتقۇچە ...

ئەپەندىنىڭ بەش تۆگىسى بار ئىكەن. ئۇ تۆگىلىرىنى يېتىلەپ ئوتلاقلىقى مېڭىپتۇ، كەچتە بىر تۆگىگە مىنىپ، قالغان تۆگىلىرىنى يېتىلەپ ئۆيىگە قايتىپتۇ. يېرىم يولغا كەلگەندە تۆگىلىرىنى سانسىسا، تۆگىدىن تۆتى تۇرغۇدەك. ئۇ دەرھال تۆگىدىن چۈشۈپ سانسىسا، تۆگىسى بەش چىقىپتۇ. ئۇ خاتىرجەم بولۇپ تۆگىگە مىنىپ يەنە بىر قېتىم سانسىسا، تۆگىلىرى يەنە تۆت چىقىپتۇ. ئۇ تۆگىدىن يەنە چۈشۈپ، ئۈچىنچى قېتىم سانسىسا، تۆگىلىرى بەش ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن ئەپەندى: «خەير، بىر تۆگە زىيان تارتقۇ-چە، تۆگىلەرنى يايلاق ھەيدەپ كەتكىنىم تۈزۈك ئىكەن» دەپ، تۆگىدىن چۈشۈپ، ئۇلارنى ھەيدىگىنىچە ئۆيىگە قايتىپتۇ.



ياشلىقىممۇ چاغلىق ئىدى

بىر كۈنى، ئەپەندى شەھەرگە كىرىدىغان يولدا بىر چوڭ ئېرىققا دۇچ كېلىپ قاپتۇ. ئۇ كۈچىنىپ تۇرۇپ بىر ئاتلاپتىكەن، پۇتلىشىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئۇ باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قېلىپ كۈلكىگە قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئۈنلۈك ئاۋازى بىلەن:

— ئىست ياشلىقىممۇ! ئىست ياشلىقىممۇ! — دەپتۇ — دە، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئەتراپقا قارىسا، ھېچكىم يوق ئىكەن.

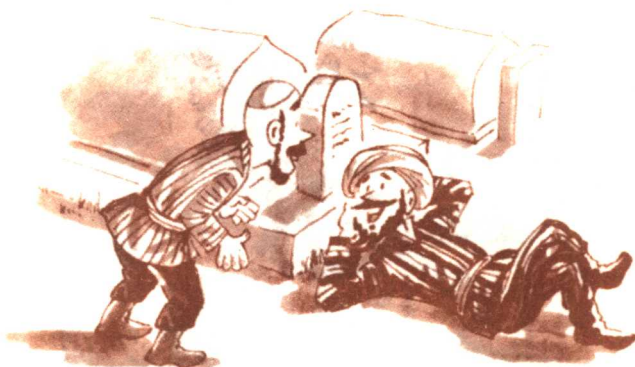
— ۋايەي، ياشلىقىممۇ چاغلىق ئىدى ئەسلىدىنلا ئۆزۈم پالاكەت! — دېگىنىچە، كىيىملىرىنى قېقىپ كېتىپ قاپتۇ.



ئاخىر بىر كۈن گۆرگە كېلىدۇ

بىر بازار كۈنى، ئەپەندىنىڭ خۇرجۇنىنى ئوغرى ئاپتۇ.
بىراق، ئەپەندى خۇرجۇنىنى ئوغرىلىغان ئوغرىنى ئىزدەمسە-
تىن، توپتوغرا قەبرىستانلىققا كېلىپ ساقلاپ يېتىپتۇ.
بۇنى كۆرگەن خەقلەر:

— ئەپەندى، سىز ئوغرىنى ئىزدەستىن، بۇ يەرگە
كېلىپ يېتىۋالغىنىڭىز نېمىسى؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ئوغرىنى ئىزدەپ نېمە ئاۋارە بولاتتىم؟ ھەرقانچە
يامان ئوغرى بولۇپ كەتسىمۇ، ئاخىر بىر كۈنى گۆرگە
كېلىدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.



گۆشنى تۈزلىۋالدۇ

بىر كەمبەغەل ئادەم ئېشىكىنى يوقىتىپ قويۇپ ئەپەندە.
دېگە ھال ئېيتىپتۇ.

ئەپەندى ئۇنىڭغا:

— غەم قىلماڭ، ئېشىكىڭز باينىڭ قولىغا چۈشۈپ
قالمىسلا، چوقۇم قايتىپ كېلىدۇ. ئەگەر باينىڭ قولىغا
چۈشۈپ قالسا، ئېشىكىڭزنى ئۆلگىچە ئىشلىتىدۇ، ئۆلگەندە.
دىن كېيىن پەتۋا چىقىرىپ گۆشنى تۈزلىۋالدۇ، —
دەپتۇ.



ئۆز قولىغا بەردىم

باي بىر كىشىگە قارا چاپلاپ يازغان بىر پارچە خېتىنى
ئەپەندىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ:

— ئەپەندى، بۇ خەتنى ئىتتىك بېرىپ قازىنىڭ ھويلە-
سىغا تاشلىۋېتىپ قايتىپ كەل! — دەپ جېكىلەپتۇ.
ئەپەندى قايتىپ كەلگەندىن كېيىن باي ئۇنىڭدىن سو-
راپتۇ:

— خەتنى قانداق قىلىدىڭ؟

— خاتىرجەم بولۇڭ، باي ئاكا، خەتنى قازى بېگىمنىڭ
ئۆز قولىغا بەردىم، يەنە كېلىپ خەتنى سىزنىڭ يازغانلىقىد-
ىڭىزنىمۇ ئېيتتىم، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئەمدى چىلىغىنىڭنى كۆرەي

ئەپەندىنىڭ خورنى بەك ئەتىگەن چىلايدىغان بولۇۋې-
لىپ، ئەپەندىنى زادىلا ئۇخلايدىكەن.

بىر كۈنى سەھەردە، ئەپەندى ئاچچىقىدا خورنىنى تۇتۇ-
ۋېلىپ يوغان بىر قىڭراق بىلەن خورازنىڭ قۇيرۇقى بىلەن
تاجىسىنى شارتىدە كېسىۋېتىپتۇ. ئەپەندى خورنىغا قاراپ
تۇرۇپ كېتىپ:

— مانا ئەمدى مېكىيانغا ئوخشاپ قالدىڭ، ئەمدى چىل-
لىغىنىڭنى بىر كۆرەي، — دەپتۇ.



يەنە تۆت يىل مىنىڭىز

ئەپەندىنىڭ بىر ئاغىنىسى ئەپەندىگە :
— ماۋۇ ئېشىكىمگە قاراپ بېقىڭ، ئۇنى سېتىۋېتەيمىد-
كىن دەيمەن، — دەپتۇ.
— نېمىشقا سېتىۋېتەيسىز؟ بىر ئوبدان تۇرمامدۇ؟ —
دەپتۇ ئەپەندى.
— ئېشەكنى ئالغىلى تۆت يىل بولدى، مىنگىلىمۇ تۆت
يىل بولدى، لېكىن مىجەزىنى تېخىچە تولۇق چۈش-
ىپ كېتەلمىدىم، — دەپتۇ ھېلىقى ئاغىنىسى.
— بۇنىڭ چارىسى ئاسان، — دەپتۇ ئەپەندى، — ئۇنى
يەنە تۆت يىل مىنىڭىز مىجەزىنى تولۇق چۈشەنەلەيسىز.



ئوغرىدا گۇناھ يوقمۇ؟

بىر كۈنى، ئەپەندى يەنە ئېشىكىنى يىتتۈرۈپ قويۇپتۇ، خېلى ئۇزۇنچە ئىزدىگەن بولسىمۇ ھېچ يەردىن تاپالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەپەندىنىڭ دوست - بۇرادەر، قولۇم - قوش-نىلىرى ئۇنى ئەيىبلەشكە باشلاپتۇ.

— ئېغىلىنىڭ ئېشىكىنى چىڭ تاقىغان بولسىڭىز، ئوغ-رى كىرەلمەيتتى، — دەپتۇ بىرى.

— سەن بەك ھاماقەت، كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۆزۈڭدە-مۇ يىتتۈرۈپ قويسەن، — دەپتۇ يەنە بىرى.

— سەن بەك ئۆلۈكتەك ئۇخلايسەن، شۇڭا ئوغرىنىڭ كىرگىنىنىمۇ تۇيىمىغان گەپ، — دەپتۇ يەنە بىرى.

— سىلەرچە، ھەممىسى مېنىڭ سەۋەنلىكىمكەن — دە، ئەجەبا ئوغرىدا ئازراقمۇ گۇناھ يوقمۇ؟ — دەپتۇ ئەپەندى ئاچچىقلىنىپ.



بايغا قوي سويۇپ بېرىۋاتىمەن
دەپ ئويلاپتىمەن

قۇربان ھېيت كۈنى، ئەپەندى ئۆيىدە قوي سويۇۋېتىپ،
ناھايىتى چەبەدەسلىك بىلەن قوينىڭ بىر يانپىشىنى قوينىغا
تىقىۋاپتۇ. بۇنى كۆرگەن خوتۇنى ھەيران بولۇپ:
— ھۇي ئەپەندى، نېمە قىلىۋاتىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
ئەپەندى دەرھال ئېسىنى يىغىپ:
— ھوي راست، مەن تېخى بايغا قوي سويۇپ بېرىۋاتىدەن.
مەن دەپ ئويلاپتىمەن، — دەپتۇ.



كەلكۈن

بىر ئادەم خۇشال ھالدا يۈگۈرۈپ كېلىپ ئەپەندىگە:
— ئەپەندى، مەن بۇ يىل ئەللىك مو يەرگە بۇغداي
تېرىغانىدىم، رەھىمسىز كەلكۈن ھەممە بۇغدىيىمنى ئېقىد-
تىپ كەتتى، بىراق رەھىمدىل پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ، كەل-
كۈن كەلتۈرگەن زىيىنىمنىڭ ھەممىسىنى تۆلەپ بەردى، —
دەپتۇ.

— ھە، شۇنداقمۇ، — دەپتۇ ئەپەندى دەرھاللا، —
بۇنداق ئاپەتنى يەنە قانداق كەلتۈرگىلى بولىدۇ؟
— بۇ قورقۇنچلۇق ئاپەتنى تىلەپ نېمە قىلىسىز؟ —
دەپتۇ ھېلىقى ئادەم ھەيران بولۇپ.
— مەنمۇ بۇ يىل ئەللىك مو يەرگە قوناق تېرىسام،
پەقەت ئوخشىمىدى، — دەپتۇ ئەپەندى.



ئۆيۈمدىكى بوراندىن قېچىپ

تۇيۇقسىز چاقماق چېقىپ يامغۇر يېغىشقا باشلاپتۇ،
كوچىدىكى خەقلەر ئۆي - ئۆيلەرگە قېچىشىپتۇ. بىراق
ئەپەندى بولسا ئۆزى يالغۇز ئۆيىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپتۇ.
— ھوي ئەپەندى، تېزرەك ئۆيىڭىزگە كىرىۋېلىڭ،
يامغۇردا نېمە قىلىۋاتىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ خەقلەر ھەيران
بولۇپ.

— ئۆيۈمدىكى بوراندىن قېچىپ تالاغا چىققۇالدىم،
دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.



ئەقىلگە ۋارىسلىق قىلىش

ئەپەندى قېرىپ قاپتۇ، بىر كۈنى، ئوغلى غەمكىن
هالدا:

— دادا، كۈنلەرنىڭ بىرىدە سىز كېتىپ قالسىڭىز،
بىز سىزنىڭ قايسى بايلىقىڭىزغا ۋارىسلىق قىلارمىز؟ —
دەپتۇ.

ئەپەندى بىردەم ئويلىنىۋېلىپ چوڭقۇر بىر تىنىپ:
— بالام، مېنىڭ ھېچقانداق بايلىقىم يوق، شۇنداقلا
يەر - زېمىنىمۇ يوق. ئەمما، سەن بۇنىڭدىن قايغۇرمىغىن،
مەن ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن مېنىڭ ئەقىلىمگە ۋارىسلىق
قىلغىن، — دەپتۇ.

